

**DET KONGELIGE
BÆRNE- OG FAMILIEDEPARTEMENT**

Rundskriv Q-18/2004

**Ekteskapsloven § 7 bokstav h
- dokumentasjon fra utenlandske stats-
borgere som ikke er fast bosatt i Norge**

INNHALDSFORTEGNELSE

1. INNLEDNING OG LOVGRUNNLAG	3
2. KRAVET OM "FAST BOSATT"	3
2.1. Noen typetilfeller	4
2.2. Hvordan dokumenteres oppholdstillatelse, bosettingstillatelse og arbeidstillatelse	5
2.3. Norsk statsborger som ikke er fast bosatt i Norge	5
3. HVILKEN DOKUMENTASJON KAN KREVES FREMLAGT?	5
4. LEGALISERING OG APOSTILLE	7
5. FORHOLDET TIL KRAVET OM ANERKJENNELSE AV UTENLANDSKE SKILSMISSER MV.	7
5.1. Nordiske skilsmisseavgjørelser	8
5.2. Kontroll med skifte	8

Vedlegg:

- Vedlegg 1: Forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses som fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkårene, 5. november 1992.
- Vedlegg 2: Eksempel på apostille
- Vedlegg 3: Oversikt over land som har ratifisert Haag-konvensjonen av 5. oktober 1961 om opphevelse av kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.
- Vedlegg 4: Oversikt over hvilken dokumentasjon som kan kreves fremlagt fra ulike land.

1. INNLEDNING OG LOVGRUNNLAG

Dette rundskrivet erstatter Barne- og familiedepartementets rundskriv Q-13/92. Revideringen er foretatt av Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet.

Utenlandske statsborgere som ikke er fast bosatt i Norge, må oppfylle vilkårene for å inngå ekteskap både etter norsk rett og bopelslandets rett. Det følger av ekteskapsloven (lov av 4. juli 1991 nr. 47) § 7 bokstav h at:

”En utenlandsk statsborger som ikke er fast bosatt i Norge, skal legge fram dokumentasjon fra myndighetene i sitt hjemland om at det ikke er noe til hinder for at han eller hun inngår ekteskap i Norge. Folkeregisteret eller norsk utenriksstjenestemann kan gjøre unntak fra kravet i første punktum når særlige grunner taler for det. Departementet gir forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses for å være fast bosatt i Norge”.

Barne- og familiedepartementet har 5. november 1992 gitt forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkårene.

For registrerte partnere er det i lov av 30. april 1993 nr. 40 § 2 annet ledd fastsatt at:

”Prøving av vilkårene og fremgangsmåten ved registrering av partnerskap skjer etter regler fastsatt av departementet”.

I forskrift 10. juli 1993 til partnerskapsloven om prøving av vilkår og fremgangsmåte m.v. ved registrering av partnerskap § 8 er det fastsatt at:

”Utenlandsk statsborger som ikke har bopel i riket må fremlegge dokumentasjon fra myndighetene i sitt hjemland som viser sivilstatus. Folkeregisteret kan gjøre unntak fra dette kravet når særlige grunner taler for det. Forskrift 5. november 1992 nr. 979 til ekteskapsloven § 7 bokstav h, om når utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår, får tilsvarende anvendelse på inngåelse av registrert partnerskap. Enhver utenlandsk statsborger som skal inngå registrert partnerskap, må videre fremlegge dokumentasjon som viser at vedkommende har lovlig opphold i Norge”.

Folkeregisteret og norsk utenriksstasjon benevnes i det følgende som prøvingsmyndigheten.

2. KRAVET OM ”FAST BOSATT”

I Barne- og familiedepartementets forskrift av 5. november 1992 (jf. vedlegg 1) er det regulert når en utenlandsk statsborger skal anses som fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkårene. Etter forskriftens § 1 anses utenlandske statsborgere med bosettingstillatelse som fast bosatt i Norge. For utenlandske statsborgere med oppholdstillatelse som kan danne grunnlag for bosettingstillatelse (utlendingsloven § 12), må folkeregisteret foreta en skjønsmessig vurdering av om personen kan anses som fast bosatt i Norge, jf. forskriftens § 2. Det skal blant annet legges vekt på utlendingens tilknytning til Norge, hvor lenge vedkommende har hatt opphold i Norge, om han/hun har til hensikt å bli boende, om utlendingen har nær familie i Norge, fast arbeid m.v. Når det gjelder utlendinger som har status som politiske flyktninger, skal ekteskapsvilkårene prøves etter norsk rett, jf. forskriftens § 3. For disse gjelder det derfor ikke noe dokumentasjonskrav etter ekteskapsloven § 7 h.

Om en utenlandsk statsborger skal anses for å være fast bosatt (ha domisil) i landet eller ikke, bygger på generelle retningslinjer etter norsk internasjonal privatrett. Noen lovfestet definisjon av begrepet "bopel" i den internasjonale privatrett har vi imidlertid ikke. Hos oss er domisil som prinsipp et sikkert sedvanerettsprinsipp, med røtter langt tilbake. Norsk rett har den romerrettslige grunnforståelsen av domisilet; faktisk opphold og intensjon om å forbli boende i landet. I tillegg må det kreves at oppholdet er frivillig. Det kan ikke stilles opp noe entydig bopelsbegrep som gjelder i alle rettslige relasjoner, og begrepet må i noen grad få et innhold som er formålsbestemt. I tvilstilfeller vil spørsmålet om det foreligger bopel måtte bero på en helhetsvurdering, som i atskillig grad vil kunne bli skjønnsmessig (Rt. 1988 s. 1117). Viktige momenter i denne vurderingen vil være faktisk opphold, hensikt om å bli boende varig, og tilknytning for øvrig (arbeid, bolig, familie o.l.) Det vises i den forbindelse blant annet til "Gaarders innføring i internasjonal privatrett" ved *Hans Petter Lundgård*, 3. utgave 1999, s. 129 flg., *Helge Thue* "Internasjonal privatrett", 2002 og *Vera Holmøy og Peter Lødrup*, "Ekteskapsloven" 2. utgave 2001, s. 45 – 48.

2.1. Noen typetilfeller

Utenlandsk statsborger med bosettingstillatelse (jfr. utlendingsloven § 12) anses for å være fast bosatt i Norge. Prøvingen av ekteskapsvilkårene skjer da på vanlig måte etter reglene i ekteskapsloven kap. 2.

Når det gjelder personer med oppholdstillatelse som kan danne grunnlag for bosettingstillatelse (jfr. utlendingsforskriftens § 3), som f.eks. opphold på humanitært grunnlag, må det foretas en skjønnsmessig vurdering av om vedkommende kan anses som bosatt i Norge. Momenter i denne vurderingen vil være vedkommendes tilknytning til Norge, f.eks. om personen har til hensikt å bli boende i landet, har nær familie i Norge etc. Vi viser her til tvistemålsloven § 419 a nr. 2, som til en viss grad kan være veiledende.

Personer med oppholdstillatelse som ikke kan danne grunnlag for bosettingstillatelse (jf. utlendingsforskriftens § 4), som f.eks. studieopphold o.l., må dokumentere at de oppfyller ekteskapsvilkårene i hjemlandet, selv om de faktisk har bodd her i flere år. Også personer som søker oppholdstillatelse etter utlendingslovens kap. 2 og personer med visum, må fremlegge attest fra hjemlandet som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt der.

Personer som søker asyl må dokumentere at de oppfyller ekteskapsvilkårene i sitt hjemland, så lenge søknaden ikke er ferdigbehandlet. Hvis tilstrekkelig dokumentasjon ikke kan fremskaffes, må prøvingen utstå til søknad om asyl er endelig avgjort av norsk myndighet.

Når det gjelder personer med anerkjent flyktningstatus i Norge (jf. utlendingsloven §§ 16 og 17), vil disse normalt ikke kunne fremlegge nødvendig dokumentasjon. Etter den internasjonale konvensjon av 28. juli 1951 om flyktningers rettsstilling, art. 12, jf. protokoll av 31. januar 1967 til konvensjonen, vil en person som defineres som flyktning etter konvensjonens art. 1 og protokollens art. 1 ha krav på å bli bedømt etter mottakerlandets rett i spørsmål vedrørende personlig status. For flyktninger som er innvilget asyl i Norge, er det således tilstrekkelig at ekteskapsvilkårene bare prøves etter norsk rett. Innvilgelse av asyl innebærer at utlendingen har status som flyktning (jf. utlendingslovens § 18).

2.2. Hvordan dokumenteres oppholdstillatelse, bosettingstillatelse og arbeidstillatelse?

Utlendinger med gyldig oppholdstillatelse, arbeidstillatelse eller bosettingstillatelse generelt har tillatelsen anmerket i sitt hjemlands pass, i norsk reisebevis eller utlendingspass. Oppholds- og arbeidstillatelser er tidsbegrenset, og varigheten framgår av tillatelsen. Bosettingstillatelsen er imidlertid uten tidsbegrensning. Personer som har fått asyl i Norge har lovlig opphold og har som hovedregel krav på reisebevis for flyktning

2.3. Norske statsborgere som ikke er fast bosatt i Norge

Ekteskapsloven § 7 bokstav h omhandler ikke norske statsborgere som ikke er fast bosatt i Norge. Det følger imidlertid av alminnelige prinsipper i norsk internasjonal privatrett at også norske statsborgere som ikke er fast bosatt (har domisil) i Norge, må oppfylle ekteskapsvilkårene i sitt bopelsland. Det bør derfor kreves fremlagt dokumentasjon fra bopelslandet på at det etter bopels-landets lov ikke er noe til hinder for at vedkommende inngår ekteskap. Det forutsettes at landets myndighet utsteder slik dokumentasjon for andre lands statsborgere. Tvilstilfeller kan tas opp med Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet.

3. HVILKEN DOKUMENTASJON KAN KREVES FREMLAGT?

For å vurdere om bopelslandets ekteskapsvilkår er oppfylt, kan prøvingsmyndigheten kreve fremlagt dokumentasjon på at vilkårene er oppfylt.

Det vi i Norge tradisjonelt har kalt ”*ekteskapsattest*”, gir uttrykk for at det etter et lands lov ikke er noe til hinder for at vedkommende inngår ekteskap i utlandet med en nærmere angitt person, eller bekrefter at vedkommende er ugift eller at tidligere ekteskap er endelig oppløst ved død eller skilsmisse. Det viktigste er å få dokumentert at personen ikke er gift på det tidspunkt han eller hun ber om prøving av ekteskapsvilkårene her i landet.

Erfaring viser at det er svært varierende hva slags dokumentasjon som kan kreves fremlagt fra de forskjellige land. F.eks. vil noen land utstede ekteskapsattest som beskrevet foran, mens andre land bare utsteder attester som gir opplysninger om sivilstand (ikke registrert som gift).

Attester fra mange land kan være basert på egenerklæring fra vedkommende som ønsker attesten. Det forekommer også erklæring (“*affidavit*”) avgitt for eksempel av nær familie av brud/brudgom. Slike “*affidavits*” vil i enkelte tilfelle være bekreftet av en offentlig myndighet, noe som i denne sammenheng må anses som nødvendig. Man kan imidlertid aldri være helt sikker på at dokumentets innhold er riktig, men det må antas å være straffbart også etter andre lands lovgivning å gi bevisst uriktige opplysninger i forbindelse med ekteskapsinngåelse. Man kan heller ikke se bort fra at visse dokumenter fra enkelte land kan være falske eller forfalsket.

I de tilfeller hvor det er på det rene at vedkommende land verken utsteder ekteskapsattest eller noen annen offentlig dokumentasjon for at ekteskapsvilkårene er oppfylt, må bruden/brudgommen likevel forsøke å fremskaffe en eller annen form for dokumentasjon, f.eks. pass eller andre reisedokumenter, identitetsbevis mv. der sivilstand er oppført. Dokumentene bør da fortrinnsvis være av nyere dato og helst ikke eldre enn fire måneder. Dersom det godtgjøres at dokumentasjon ikke kan skaffes, må prøvingsmyndigheten etter omstendighetene kunne prøve ekteskapsvilkårene kun etter norsk rett, jf. § 7 bokstav h annet punktum .

Enkelte lands ambassader eller konsulater har selv kompetanse til å utstede attest som skal dokumentere en persons sivilstand. Erfaring har imidlertid vist at attester utstedt av enkelte lands utenriksstasjoner i mange tilfeller bare bygger på de opplysningene vedkommende selv gir til utenriksstasjonen. I noen saker har det i ettertid vist seg at disse opplysningene, og derved attesten, har vært uriktige. Attester utstedt av enkelte lands utenriksstasjoner bør derfor vurderes kritisk. Det bør sondres mellom attester der ambassaden går god for at N.N. er ugift, og attestasjoner om at vedkommende utlending har erklært overfor ambassaden at han/hun er ugift. Sistnevnte attest er i realiteten en egenerklæring fra vedkommende utenlandske borger, og bør derfor ikke alene godtas som tilstrekkelig dokumentasjon.

Innen rammen av Den Internasjonale Sivilstandskommisjon (Commission Internationale de l'Etat Civil), kalt CIEC, er det vedtatt mange konvensjoner om anerkjennelse, registrering og utveksling av sivilstandsopplysninger på ulike områder. Konvensjonene er i varierende grad ratifisert eller tiltrådt av en rekke europeiske stater. Kommisjonen har utarbeidet felles modeller for registrering og utveksling av sivilstandsopplysninger, blant annet flerspråklige utskrifter til bruk mellom landene. En av konvensjonene er München-konvensjonen av 5. september 1980, som trådte i kraft i 1985, og gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet. Denne konvensjonen er pr. 1. november 2003 ratifisert eller tiltrådt av Belgia, Hellas, Italia, Luxemburg, Nederland, Portugal, Spania, Sveits, Tyrkia, Tyskland og Østerrike. Flerspråklig ekteskapsattest fra disse landene utstedt i samsvar med konvensjonen kan uten videre godtas som tilstrekkelig dokumentasjon. Eventuelt kan statsborgere fra disse landene henvises til å innhente flerspråklig attest dersom den dokumentasjon de fremlegger ikke kan anses tilstrekkelig.

Dersom det ikke framgår av dokumentasjonen hvor lenge den er gyldig, bør prøvingsmyndighet-en normalt ikke godta attester som er eldre enn fire måneder.

Dersom prøvingsmyndigheten ikke finner dokumentasjonen tilstrekkelig, og derfor avslår å utstede prøvingsattest, kan hver av partene klage til fylkesmannen, jf. ekteskapsloven § 10 annet ledd.

Vedlegg 4 til dette rundskrivet, om hva slags dokumentasjon som kan kreves framlagt fra andre land, er en veiledende orientering fra departementets side. Opplysningene er innhentet fra norske utenriksstasjoner.

Dersom en person er bosatt i et land som ikke er med i denne oversikten, og hevder at landet ikke utsteder attester/dokumentasjon på at vedkommende oppfyller landets ekteskapsvilkår, bør prøvingsmyndigheten henvide vedkommende til sitt lands nærmeste utenriksstasjon for å be om nærmere opplysninger om hvilken dokumentasjon landets myndigheter kan utstede.

Hvis det er nødvendig med oversettelse, skal attesten være oversatt av en autorisert translatør. Alle eventuelle kostnader i denne forbindelse må dekkes av den som fremlegger dokumentet. Både originaldokumentet og oversettelsen må fremlegges.

Ved prøving av ekteskapsvilkårene for utenlandsk statsborger som ikke kan anses som fast bosatt her i landet, gjelder som før nevnt også at de norske ekteskapsvilkårene fullt ut må være oppfylt.

4. LEGALISERING OG APOSTILLE

Legalisering er en formell prosedyre der utenriksministeriet i det landet hvor dokumentet er utstedt, eventuelt diplomatisk eller konsulær tjenestemann for vedkommende land, bekrefter at underskriveren er innehaver av den stilling som er angitt i dokumentet, og i den egenskap har rett til å utferdige et slikt dokument. Legalisering innebærer derimot ingen bekreftelse på at dokumentets innhold er korrekt. Om nødvendig kan også ektheten av stempler og segl som dokumentet måtte være påført kreves bekreftet ved legalisering.

Legalisering kan være en relativt omstendelig og tidkrevende prosedyre. For å forenkle systemet ble en konvensjon om opphevelse av kravet til legalisering av utenlandske offentlige dokumenter vedtatt i regi av Haag-konferansen for internasjonal privatrett 5. oktober 1961 (Apostille-konvensjonen). Dette er en konvensjon som også Norge har ratifisert. Ved

konvensjonen erstattes legalisering av en forenklet prosedyre hvor dokumentet, eller et vedlegg til dette, påføres et stempel, ”Apostille”, som inneholder de samme bekreftelser som tidligere kunne kreves ved legalisering. I Norge er denne funksjonen lagt til fylkesmennene. Eksempel på apostille på engelsk følger som vedlegg 2.

Følgende lenke http://hcch.e-vision.nl/index_en.php?act=conventions.status&cid=41 gir til enhver tid oppdatert oversikt over landene som har ratifisert eller tiltrådt konvensjonen. Det gjøres oppmerksom på at Norge godtar apostille fra alle landene som fremkommer ved å følge denne lenken. Samme sted kan en finne nærmere informasjon om hvilken myndighet i hvert land som utsteder apostille. Det vises også til vedlegg 3, hvor det gis en oversikt over landene som har tiltrådt konvensjonen. Listen er ajourført pr. mai 2004.

Departementet gjør oppmerksom på at verken legalisering eller påføring av apostille er et vilkår for å kunne legge til grunn en utenlandsk ekteskapsattest eller annen bekreftelse på sivilstand. Dersom prøvingsmyndigheten, til tross for manglende legalisering eller apostille, er rimelig sikker på at et dokument er ekte og gyldig, kan dokumentasjonen legges til grunn. Departementet vil anmode prøvingsmyndigheten om å være tilbakeholden med å unnlate å kreve legalisering eller apostille, særlig vedrørende dokumenter utstedt i land der det må forventes at falske eller forfalskede offentlige dokumenter er i sirkulasjon. Prøvingsmyndigheten kan pålegge søkeren å få dokumenter legalisert eller påført apostille. Alle eventuelle kostnader i denne forbindelse må dekkes av den som fremlegger dokumentet.

Prøvingsmyndigheten vil også selv, i forbindelse med vurdering av dokumenter fra enkelte land, kunne be om at dokumentet blir legalisert eller påført apostille, forutsatt at dette er i samsvar med lokal lovgivning. I så fall bør anmodningen sendes gjennom norsk utenriksstasjon eller annen utenriks fagstasjon i vedkommende land. Prøvingsmyndighet som vurderer selv å be om legalisering eller apostille må før prosedyrer iverksettes ta kontakt med berørt norsk utenriksstasjon for råd og informasjon, herunder om betaling (som skal skje på samme måte som beskrevet i Skattedirektoratets rundskriv RV 06/03) av eventuelle utgifter.

5. FORHOLDET TIL KRAVET OM ANERKJENNELSE AV UTENLANDSKE SKILSMISSER MV.

Etter ekteskapsloven § 7 bokstav e, første og tredje ledd og i medhold av lov 2. juni 1978 nr. 35 om anerkjennelse av utenlandske skilsmisser og separasjoner, skal departementet anerkjenne utenlandsk skilsmisse som skal tjene som bevis for ekteskapets opphør i forbindelse med inngåelse av nytt ekteskap her i landet. Dette gjelder selv om utenlandsk myndighet har utstedt attest på at det ikke er noe til hinder for at vedkommende inngår ekteskap. Myndigheten til å anerkjenne utenlandske skilsmisser og separasjoner ble fra 1. januar 1993 delegert til fylkesmennene. Med virkning fra 1. april 2002 ble myndigheten til å behandle klager over fylkesmannens vedtak delegert til Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet. Reglene er nærmere beskrevet i rundskriv Q-19/2004 (erstatte rundskriv Q-16/92).

Prøvingsmyndigheten skal ikke selv ta stilling til gyldigheten av den utenlandske skilsmissen, men pålegge den som søker prøving å henvende seg til vedkommende fylkesmannsembete med anmodning om anerkjennelse av skilsmissen. Før den utenlandske skilsmissen er anerkjent av fylkesmannen, kan prøvingsattest ikke utstedes.

Som nevnt innledningsvis skal den utenlandske skilsmissen forelegges fylkesmannen for anerkjennelse selv om utenlandsk myndighet har utstedt attest på at det ikke er noe til hinder for at vedkommende inngår ekteskap. Opplyses det at vedkommende er skilt, eller fremgår

dette av utenlandsk dokumentasjon, for eksempel utskrift av sivilstandsregister, skal skilsmisse-avgjørelsen, eventuelt i bekreftet kopi, likevel innhentes og forelegges fylkesmannen.

Kravet om anerkjennelse gjelder ikke skilsmisse gitt i annet nordisk land, forutsatt at begge ektefeller var bosatt i og hadde statsborgerskap i et nordisk land på skilsmissetidspunktet. Her gjelder Nordisk familierettslig konvensjon av 6. februar 1931, se særlig artiklene 7 og 22. Slike skilsmisseavgjørelser gjelder i Norge uten særskilt anerkjennelse (art. 22), og kan forelegges direkte for prøvingsmyndigheten i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår, jf. ekteskapsloven § 7 bokstav e. Prøvingsmyndigheten må nøye påse at skilsmisseavgjørelsen er rettskraftig (endelig), med andre ord at en skilsmisshedom ikke kan angripes med ordinære rettsmidler (anke), eller at en skilsmissebevilling kan påklages til høyere forvaltningsmyndighet. Dersom dette er uklart, må den som begjærer prøving pålegges å fremskaffe attest fra vedkommende avgjørelses-organ om at avgjørelsen er rettskraftig/endelig.

Dersom ikke begge ektefeller var bosatt i og var statsborger i et nordisk land, gjelder ikke familierettskonvensjonen, og skilsmissen vil da måtte anerkjennes av fylkesmannen. Er prøvingsinstansen i tvil, bør den som søker prøving henvises til fylkesmannen som avgjør spørsmålet.

5.1. Nordiske skilsmisseavgjørelser

I Finland og Sverige gis skilsmisse alltid ved dom. En dom av underretten ("*tingsrätten*") kan ankes til "*hovrätten*". I Danmark og Island gis de aller fleste skilsmisser administrativt ved bevilling, som i Norge. I Danmark gis bevilling av "*statsamtet*" (fylkesmannen) med mulighet for klage til Civilrettsdirektoratet. I Island gis skilsmissebevilling av "*sysselmanden*" med mulighet for klage til Justits- og kirkeministeriet. I sjeldnere tilfeller, der partene er uenige om vesentlige spørsmål i tilknytning til skilsmissen, skal saken også i Danmark og Island avgjøres av domstol.

5.2. Kontroll med skifte

Kontroll med skifte etter tidligere ekteskap eller registrert partnerskap kreves også ved prøving av ekteskapsvilkårene for utenlandsk statsborger som ikke er bosatt i Norge. Reglene finnes i ekteskapsloven § 8. Hovedregelen er at boet i det tidligere ekteskap eller partnerskap må være brakt inn for tingretten (skifteretten), eller at den annen part eller arvingene erklærer at det er innledet privat skifte. Dette gjelder imidlertid ikke dersom tidligere ektefelle/partner erklærer at det ikke var formue som skulle deles, eller tidligere ektefelles/partners arvinger samtykker i at gjenlevende beholder boet uskiftet. Er tidligere ekteskap/partnerskap opphørt ved skilsmisse for mer enn to år siden, er det tilstrekkelig at den som vil inngå nytt ekteskap opplyser at det er skiftet, eller at det ikke var noe til skifte mellom ektefellene/partnerne.

Det er utarbeidet en særskilt blankett for "Erklæring om skifte", Q-0160, som prøvingsmyndigheten kan kreve fremlagt dersom skifte ikke er tilstrekkelig legitimert på annen måte. Blanketten er tilgjengelig på www.odin.dep.no/bfd/.

Etter ekteskapsloven § 8 femte ledd kan departementet fritta for å legitimere skifte når særlige grunner taler for det. I likhet med myndigheten til å anerkjenne utenlandske skilsmisser ble også denne funksjonen delegert til fylkesmennene fra 1. januar 1993. Prøvingsmyndigheten skal ikke i noe tilfelle selv fritta den som begjærer prøving fra plikten til å legitimere skifte. Dette gjelder selv om vedkommende er skilt i et annet nordisk land og prøvingsmyndigheten skal vurdere selve skilsmisseavgjørelsen. Søker parten fritak, skal han/hun vises til

fylkesmannen. Prøvingsattest kan i slike tilfeller ikke utstedes før fylkesmannen eventuelt har gitt fritak for å legitimere skifte.

Til informasjon for en part kan det opplyses at praksis er streng når det gjelder fritak for å legitimere skifte. Normalt gis bare fritak der de tidligere ektefellenes/partneres siste felles bopel var i utlandet, slik at skiftet ikke hører under norske domstolars kompetanse. Det er etter praksis ikke tilstrekkelig grunnlag for fritak at parten ikke kjenner til hvor den tidligere ektefellen/ partneren eller arvingene bor, eller at det er vanskelig å komme i kontakt med vedkommende.

Vedlegg 1

1992-11-05 nr 979: Forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår.

Forskrift om når en utenlandsk statsborger skal anses å være fast bosatt i Norge i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår.

Fastsatt av Barne- og familiedepartementet 5. november 1992 med hjemmel i lov 4. juli 1991 nr. 47 om ekteskap § 7 h, med endringer av 5. juli 2004 (i kraft 1. oktober 2004).

I

- § 1. Utenlandsk statsborger med bosettingstillatelse anses for å være fast bosatt i Norge.
- § 2. Utenlandsk statsborger med oppholdstillatelse som kan danne grunnlag for bosettingstillatelse kan etter en skjønnsmessig vurdering foretatt av folkeregisteret, anses som fast bosatt i Norge. Det skal bl.a. legges vekt på utlendingens tilknytning til Norge, hvor lenge vedkommende har hatt opphold i Norge, om han/hun har til hensikt å bli boende, om utlendingen har nær familie i Norge, fast arbeid mv.
- § 3. Utenlandsk statsborger som har status som flyktning og som er innvilget asyl i Norge likestilles med norsk borger etter ekteskapsloven § 7 h, selv om vedkommende ikke kan anses som fast bosatt i riket.
- § 4. Folkeregisteret kan kreve den utenlandske statsborgerens pass og/eller andre relevante dokumenter fremlagt for å klarlegge vedkommendes fremmedrettslige status.
- § 5. Ved prøving av ekteskapsvilkårene for statsborger av annet nordisk land, gjelder bestemmelsene i Konvensjon 6. februar 1931 mellom Norge, Danmark, Finland, Island og Sverige inneholdende internasjonal-privatrettslige bestemmelser om ekteskap mv, jf lov 19. desember 1969 nr. 75 og Justis- og politidepartementets forskrift 19. desember 1969.

II

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1993.

APOSTILLE

(Convention de La Haye du 5 octobre 1961)

1. Country:

This public document

2. has been signed by

3. acting in the capacity of

4. bears the seal/stamp of

.....

Certified

5. at 6. the

7. by

8. N°.....

9. Seal/stamp:

.....

10. Signature:

.....

Vedlegg 3

HAAG-KONVENSJONEN AV 5.10.61 OM Å SLØYFE KRAVET OM LEGALISERING AV UTENLANDSKE OFFENTLIGE DOKUMENTER

Fylkesmannen bekrefter Notarius Publicus ved påføring av ”apostille”.

Liste over land som har tiltrådt/ratifisert konvensjonen.

Ajourført pr. mai 2004.

Albania	Malta
Andorra	Marshall Islands
Antigua og Barbuda	Mauritius
Argentina	Mexico
Armenia	Monaco
Australia	Namibia
Bahamas	Nederland
Barbados	New Zealand
Belgia	Norge
Belize	Niue
Bosnia-Hercegovina	Panama
Botswana	Portugal
Brunei	Romania
Bulgaria	Russland
Colombia	St. Kitts-Nevis
Dominica	St. Lucia
El Salvador	St. Vincent og Grenadinene
Estland	Samoa
Fiji	San Marino
Finland	Serbia og Montenegro
Frankrike	Seychellene
Grenada	Slovakia
Hellas	Slovenia
Hong Kong	Spania
Hvite Russland/Belarus	Storbritannia og Nord-Irland (UK)
Irland	Surinam
Israel	Sveits
Italia	Sverige
Japan	Swaziland
Kasakstan	Sør-Afrika
Kroatia	Tonga
Kypros	Trinidad og Tobago
Latvia	Tsjekkia
Lesotho	Tyrkia
Liberia	Tyskland
Liechtenstein	Ukraina
Litauen	USA
Luxembourg	Ungarn
Macau	Venezuela
Makedonia	Østerrike
Malawi	

Følgende lenke gir til enhver tid oppdatert oversikt over landene som har ratifisert eller tiltrådt konvensjonen:
http://hcch.e-vision.nl/index_en.php?act=conventions.status&cid=41

Vedlegg 4

OVERSIKT OVER HVILKEN DOKUMENTASJON SOM KAN KREVES FREMLAGT FRA ULIKE LAND

Det følgende gir en veiledende oversikt over hvilken dokumentasjon som kan kreves fremlagt fra ulike land, og hvilken myndighet som utsteder dokumentasjonen. Land merket med stjerne er hentet fra det gamle rundskrivet (Q-13/92).

Opplysningene er innhentet fra norske utenriksstasjoner. Det er også mottatt en rekke eksempler på attester som skal vise at ekteskapsvilkårene er oppfylt. Dersom det skulle være behov for eksempel på en attest, kan Barne-, ungdoms- og familiedirektoratet kontaktes på tlf. 24 04 40 00 (sentralbordet).

Albania

Det er folkeregisteret, ”*Zyra e gjendjes civile*”, som prøver ekteskapsvilkårene, og dokumentet som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt heter ”*Certifikate per lidhje martesore*” (dokument som benyttes når personer inngår ekteskap i utlandet).

Folkeregisterkontorene i kommunene må bekrefte dokumentet.

Det albanske utenriksdepartement v/Kontor for legalisering av dokumenter til utlandet, er den instans som legaliserer dokumentet.

Albania har ikke ambassade i Oslo. Albanias ambassade i Stockholm dekker Norge, men ambassaden kan ikke prøve ekteskapsvilkårene.

Albania har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet til legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”). Den 08.05.2003 startet imidlertid Albania prosessen med tiltredelse av Haag-konvensjonen.

Algerie

Alle gyldige ekteskap må registreres hos lokale myndigheter, og giftemål blir etter noen dagers ventetid notert på personens fødselsattest. Dersom en person verken er skilt eller gift, er et felt i fødselsattesten merket med ”*neant*” – intet å bemerke.

Fødselsattesten kan fås direkte fra folkeregistrene både på fransk og arabisk. Den franske versjonen er kun til bruk i utlandet.

Stor sett har fødselsattestene et merknadsfelt (“*observations*”) på venstre side, men feltet kan også være nederst til høyre. I merknadsfeltet føres inn om personen er gift, samt når vedkommende eventuelt har giftet seg og med hvem. Også skilsmisser vil fremgå i merknadsfeltet. Ved bruk av fødselsattest som bevis på at en ikke er gift, er det viktig å forsikre seg om at attesten er av nyere dato. En fødselsattest eldre enn tre måneder er ikke gyldig i Algerie.

Algerie har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Angola

Ambassaden i Luanda bekrefter at angolanske myndigheter utsteder ekteskapsattester. Attesten utstedes av ”*Conservatória de Registro Civil*”, som er en del av Justisministeriet. Ekteskapsattesten kalles ”*Assento de Casamento*”. I tillegg utstedes et dokument kalt ”*Boletim de Casament*” av samme instans. Justisministeriet utsteder også andre typer erklæringer på at et ekteskap er inngått. Det er dokumentet ”*Assento de Casament*” som er hoveddokumentet, og gyldigheten av et slikt dokument kan sjekkes ved sentralregisteret hos ”*Conservatória de Registro Civil*” i Luanda. Bydelsadministrasjonen utsteder bostedsattester, hvor sivilstand fremgår, og dette dokumentet kan i Angola benyttes som en sivilstatuserklæring av ekteskap.

Angola har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet til legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Argentina

Ekteskapsattest utstedes av Notarius Publicus eller advokat. Sivilstand registreres også i persondokumentet (“*Libreta de Documento*”) som enhver person er påbudt å bære, men denne informasjonen kan ofte være foreldet. Ambassaden i Buenos Aires vil være behjelpelig med å verifisere dokumenter.

Argentina har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Aserbajdsjan

I Aserbajdsjan utstedes ekteskapsattest av ”*Marriage Registration Office*”. Dette er inngåtte ekteskap underlagt aserbajdsjansk lov (i motsetning til religiøst inngått ekteskap som ikke er rettskraftig).

Aserbajdsjan har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Australia

Australsk UD, ”*Department of Foreign Affairs and Trade (DFAT)*” utsteder dokumentasjon (“*Certificate of no impediment to marriage*”) på at det ikke er noe til hinder for at en australsk borger inngår ekteskap i Norge. Australia har ikke ambassade i Norge, men ekteskapsvilkår kan prøves via den australske ambassaden i København.

Hovedregelen er ellers at et ekteskap er gyldig i Australia, hvis det er gyldig i Norge. Unntaket er partnerskap, som ikke anerkjennes i Australia.

Australia har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Bangladesh*

“*Notarial certificate*” utstedes av Notarius Publicus. Kan eventuelt be om at dokumentet legaliseres ved Bangladesh sin ambassade i Stockholm.

Belgia

Belgiske myndigheter kan utstede attest på at ekteskapsvilkårene er oppfylt for belgisk borger: “*Certificat de Résidence en Vue de Contracter Mariage*” (fransk), “*Getuigschrift van Verblijf Voor een Huwelijk*” (flamsk), er en avskrift fra det belgiske folkeregister som

bekrefter navn, adresse og sivilstand. Ved flere endringer i sivilstand legges disse inn slik at attesten inneholder en historikk. Det er den lokale kommuneadministrasjonen "*L'officier de l'état civil*" (fransk), "*Ambtenaar van de Burgerlijke Stand*" (nederlandsk) hvor vedkommende er bosatt som utsteder, bekrefter og legaliserer attesten.

Belgias ambassade i Oslo utsteder ekteskapsattester.

Belgia har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen"). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Belgia tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Belize

Ved inngåelse av ekteskap i utlandet, må det fremlegges en original prøvingsattest - "*Minister's Licence to Marry*" - fra sivilregister i Belize ("*Registry Department*"), evt. kopi med apostille. Det finnes ikke noe standard dokument for bruk i utlandet. Pass og ny fødselsattest kreves som dokumentasjon for prøving av ekteskapsvilkårene. Dokumentene må forelegges for "*Registry Department in Belize City*".

Belize har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Bosnia-Hercegovina

Det er de forskjellige kommunene (kantonene) som prøver ekteskapsvilkårene. Fødestedskommunen utsteder en sivilstandsattest ("*Uvjerenje oslobodnom bra_ nom stanju*" - bekreftelse på fri sivilstand). I tillegg må partene fremvise bekreftet kopi av ID, bekreftelse på statsborgerskap, samt at et skjema må fylles ut. Det er de forskjellige kommunene som både bekrefter og legaliserer sivilstandsattesten.

Vigselsattester ser forskjellige ut etter hvor de er utstedt. Det er bl.a. forskjell mellom Føderasjonen (latinsk alfabet) og Republika Srbska (kyrillisk alfabet). Det utstedes også internasjonale attester.

Bosnia & Hercegovinas ambassade i Oslo kan ikke prøve ekteskapsvilkår.

Bosnia & Hercegovina har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Brasil

Ekteskapsattest i Brasil heter "*Certidao de Casamento*", og utstedes av en "*Cartorio de Registro Civil*" (sivilt registreringskontor). Det finnes ikke en enhetlig modell av dokumentet, alle delstater har sin egen modell, men på alle skal det stå navn og adresse til "*cartorio*", indikasjon på delstats- eller føderaldistriktets justismyndighet.

Brasil har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Bulgaria*

"*Certificate*" utstedes av "*Municipal Peoples Council*" i Bulgaria. Denne kan eventuelt legaliseres av den svenske ambassaden i Bulgaria.

Bulgaria har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Canada

Den canadiske ambassaden i Oslo utsteder "*Statement in lieu of Certificate of non-impediment to marriage for persons wishing to get married outside Canada*"

Den lokale instans som prøver ekteskapsvilkårene er "*Office of the Registrar General*", og "*Statement in lieu of Certificate of non-impediment to marriage for persons wishing to get married outside Canada*", er dokumentet som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt. (For personer som skal gifte seg i Canada heter det "*Marriage licence*", også kalt "*Marriage letter*", "*Search letter of non-impediment*")

I Canada legaliseres dokumenter av Notarius Publicus. Deretter må dokumentet sendes "*Foreign Affairs Canada*" for at underskriften til Notarius Publicus kan bekreftes. Ambassaden bekrefter deretter underskriften til saksbehandler i "*Foreign Affairs Canada*"

Canada har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen").

Chile*

"*Declaracion Jurada*" som betyr "*Edsvoren erklæring*" (av den som ønsker å gifte seg) utstedes av konsulatet i Oslo og undertegnet av konsulen. "*Declaracion Jurada*" kan også utstedes i Chile. Denne skal legaliseres av den norske ambassaden i Santiago for å være gyldig. "*Certificado de Supervivencia y Estado Civil*" (sivilstand). Også sistnevnte attest må legaliseres ved den norske ambassaden i Santiago. Ekteskap inngått i Norge må innskrives i Sivilregisteret på konsulatet i Oslo for å være gyldig i Chile.

Chile har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Colombia

Dokument som bekrefter at colombiansk borger ikke er gift i hjemlandet er "*Certificado de Soltería*".

Colombia har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Cuba

Cubanske myndigheter utsteder ekteskapsattest; "*Certificación de Capacidad Legal para el Matrimonio*". Dette beviser at ekteskapsvilkårene er oppfylt.

Den cubanske ambassade i Oslo kan prøve ekteskapsvilkår. Det tar imidlertid svært lang tid før de nødvendige bekreftelser kommer fra Cuba. Cubanske myndigheter anbefaler derfor i de tilfeller hvor det dreier seg om en cubansk borger bosatt utenfor Cuba, som ikke har nasjonalt ID-kort, at vedkommendes familie på Cuba innhenter de nødvendige dokumenter på Cuba og sender dem til Norge direkte.

Den lokale instans som prøver ekteskapsvilkår er "*Registro Civil*" (folkeregisteret). Cubanske borgere bosatt i utlandet må imidlertid henvende seg til et av de tre følgende

kontorer som utsteder dokumenter mot betaling i amerikanske dollar (borgere bosatt på Cuba har rett til å gå direkte til folkeregisterets lokalkontorer og betale i lokal valuta for samme tjeneste, hvilket innebærer en betydelig besparelse):

- ”*Consultoría Jurídica Internacional*” (Et internasjonalt statlig advokatkontor med hovedsete i Havanna).
- ”*Notaría Especial del Ministerio de Justicia*” (Justisdepartementets særlige notar for internasjonale saker)
- ”*Bufete Internacional*” (Et internasjonalt statlig advokatkontor med hovedsete i Havanna).

Gebyr tariff:

- Vigselsattest 100 USD
- Prøving av ekteskapsvilkår: 100 USD (cubanske borgere betaler til sammenligning 1 USD i lokal valuta).

Instans som bekrefter dokumentet er ”*Ministerio de Relaciones Exteriores*”, (Utenriksministeriet).

Instans som legaliserer er ”*Ministerio de Relaciones Exteriores*” (Utenriksministeriet).

Cuba har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Costa Rica

Costa Rica har en integrert dokumentert prosess for registrering av sivil status. Sivil status registreres for personer ved et sivil register - ”*Registro Civil*”. Det utstedes sertifikat, ”*Non-married certificate*” fra ”*Registro Civil*” om personers sivil status.

I Costa Rica er det ”*Registro Civil*” som kan bekrefte en borgers sivil status. ”*Civil Register Office*” er en offentlig etat underlagt ”*Supreme Electoral Tribunal*”.

Costa Rica har prosess med registrering og oppfølging av sivil status hvor det kan bekreftes ”*No impediment to Marriage*”. Det vises til første avsnitt.

Costa Ricas ambassade i Oslo har bemyndigelse til å bekrefte (”*authenticate*”) en persons (borger av Costa Rica) sivil status på bakgrunn av det systemet som eksisterer.

Costa Rica har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

”*Registro Civil*” er bekreftende instans. Det er ikke behov for legalisering av dokumentet, men legalisering av signatur kan formaliseres ved landets utenriksdepartement eller ved en ambassade.

Danmark

Henvendelse om prøving av ekteskapsvilkår for personer med bopel i Danmark, skal rettes til kommunen (Rådhusets vigselskontor) på bostedet, eventuelt til den kommune hvor paret el. en av partene sist var bosatt. For inngåelse av ekteskap i utlandet, utstedes en ”*Ægteskabsattest*”. Ekteskapsattesten viser at vedkommende etter dansk rett oppfyller betingelsene for å inngå ekteskap. Attesten kan utstedes på dansk, engelsk og tysk, og er gyldig i fire måneder. Når et par med bopel i Danmark ønsker å inngå ekteskap i et av de andre nordiske land, benyttes imidlertid ”*Prøvelsesattest-Ægteskab*”. Attestene kan variere noe fra kommune til kommune.

Danmark har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter. Normalt vil vi imidlertid ikke kreve legalisering eller annen form for attestasjon fra annet nordisk land.

Den Dominikanske republikk (D.R.)

Fra D.R. kan man få en ugifteattest, ”*Carta de soltería*”. Denne kan man få ordnet hos en lokal advokat.

”*Junta Central Electoral*” og ”*Notaría Público*” bekrefter og legaliserer dokumenter.

D.R. har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Egypt

Egyptiske borgere skal i prinsippet kunne fremlegge attest fra ”*Ministry of International Affairs*” vedrørende sivilstatus. Vigsler skal rapportere til myndighetene om vielser de har foretatt. Men ambassaden kan ikke gå god for at dette alltid vil være pålitelig informasjon, da rapporteringen til sentrale myndigheter kan være mangelfull, særlig på landsbygda. Opplysninger på ID-kort eller pass er heller ikke alltid ajourført. Kristne borgere får attest for sivilstatus fra den kirken de tilhører.

Egypt har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Ambassaden kan bistå med hjelp av verifisering av dokumenter.

Elfenbenskysten

Ambassaden i Abidjan, Elfenbenskysten, har konsulært ansvar for; Burkina Faso, Elfenbenskysten, Gambia, Ghana, Liberia, Mali, Senegal og Sierra Leone.

Det var ikke mulig for ambassaden å innhente informasjon fra alle landene, men de har gitt noen generelle kommentarer.

Alle ovennevnte land har store problemer hva gjelder offentlig dokumentasjon. To av landene (Liberia og Sierra Leone) har opplevd et nært sammenbrudd i offentlige tjenester (2004).

Det er svært vanlig at lokal praksis hva gjelder registrering av fødsel, ekteskap, skilsmisse og død, varierer sterkt innenfor et land. I tillegg kommer problemet med forfalskede dokumenter. Men en enda mer kompliserende faktor er at det er svært utbredt å ordne seg formelt ekte dokumenter med falske opplysninger ved bestiktelser og/eller bruk av ”kontakter” innenfor forskjellige offentlige instanser. Videre baserer mange offentlige dokumenter seg utelukkende på muntlige erklæringer fra den det gjelder. Etter det ambassaden kjenner til, er det relativt uproblematisk for en person å få utstedt forskjellige slike attester med forskjellige personopplysninger.

Ambassaden skriver at man generelt sett kan si at de tidligere franske koloniene (Burkina Faso, Elfenbenskysten, Guinea, Mali og Senegal) er noe mer strukturert enn de tidligere britiske koloniene (Gambia, Ghana, Sierra Leone), samt Guinea-Bissau (tidl. portugisisk koloni) og Liberia (republikk under amerikansk innflytelse).

For de tidligere franske koloniene inngås ekteskap hos offentlig myndighet. Religiøse/tradisjonelle vigslar og skilsmisser er ikke rettskraftige. I de tidligere britiske koloniene blir imidlertid religiøse og tradisjonelle vigslar og skilsmisser rettskraftige ved offentlig registrering.

Ambassaden understreker imidlertid at mange av landenes innbyggere unnlater å forholde seg til offentlige myndigheter, de forholder seg kun til religiøse/tradisjonelle seremonier. Dette innebærer at personer kan få utstedt attester på at de ikke er gift, på bakgrunn av å unnlate å opplyse offentlige instanser om at religiøs eller tradisjonell ekteskapsseremoni er gjennomført. Gjennom utlendingssaker har ambassaden erfaring med at dette ikke er uvanlig. Det er også kjent at personer på denne måten har fått familiejenforening med ektefelle i Norge, samtidig som de har vært religiøst/tradisjonelt gift med en annen i hjemlandet, uten at dette ekteskapet er oppløst i henhold til tradisjonelt/religiøst regelverk.

Ambassaden vil i prinsippet være behjelpelig med å verifisere dokumenter, men understreker at det vil være til dels store variasjoner både mellom og innenfor landene på hvilket resultat man bør kunne forvente av slike verifiseringer rent praktisk.

Av de landene som Den norske ambassaden i Abidjan har konsulært ansvar for er det kun Liberia som har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

El Salvador

Alle endringer i sivil status skal føres inn i vedkommendes ID-dokument "*Cédula*". Registreringen er pliktig. Opplysningene overføres fra sivilregisteret – "*Registro del Estado Familiar*" - i kommunen der vedkommende er født. Prøving av ekteskapsvilkår foretas av kommunale myndigheter i fødselskommunen, etter innlevering av søknad - "*Solicitud de Constancia de Solteria*". Internt i El Salvador kreves ny fødselsattest ("*Partida de Nacimiento*") og ID-kort eller pass. Ny fødselsattest har påført opplysninger om endringer i sivilstand.

Det finnes ikke noe standard dokument for bruk i utlandet, og det opplyses at det kan utstedes attester som vil variere etter kravene fra angjeldende land. Vigsel i utlandet må registreres i fødselskommunen i El Salvador for å være gyldig i hjemlandet.

El Salvador har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Estland

Dokumentet "*Prøving av ekteskapsvilkår*" ("*Certificate of absence of impediment to marriage*") heter på estisk: "*Abiellumist takistavate asjaolude puudumise tõend*"

Dokumentet utstedes av følgende offentlige instanser:

- 1) "*Siseministeeriumi rahvastikutoimingute osakond*" ("*Ministry of Internal Affairs*", "*Department of Population Acts*")
- 2) "*Perekonnaseisuamet*"
dvs. Siviltilstandsdirktoratet som finnes i de fleste større byer i Estland (f.ks.: "*Tallinna Perekonnaseisuamet*")
- 3a) "*Maavalitsuse Perekonnaseisuosakond*"
dvs. Fylkeskontoret for sivilstand (f.eks. "*Ida-Viru Maavalitsuse Perekonnaseisuosakond*") – eller
- 3b) "*Maavalitsuse registrite osakond*"

dvs. Fylkesregistreringskontoret (f.eks.: Hiiu Maavalitsuse Registrite Osakond)

Eventuell oversettelse av dokumentet bekreftes av Notarius Publicus – på estisk “Notar”.

Estland har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”). Konvensjonen trådte i kraft for Estland i 2001.

Apostille utstedes av ”*Ministry of Internal Affairs*”.

Den estiske ambassaden i Oslo har fullmakt til å utstede dokumentet “*Prøving av ekteskapsvilkår*”. Dokumentet utstedes på engelsk. Ambassaden kan også utstede vielsesattest (“*Abielutõend*”). Attesten utstedes på estisk.

I Estland utstedes også en sivilstandsattest (“*Perekonnaseisutõend*”). Denne kan ikke benyttes ved inngåelse av ekteskap.

Etiopia

Rådhuset i Addis Ababa og i en rekke andre byer i Etiopia utsteder ekteskapsattester. For å få utstedt en slik attest må partene gå til sin bydelsadministrasjon for bekreftelse av sivilstand. Attesten skrives ut ved at tre vitner bekrefter at personen er ugift.

Ekteskapsattesten kan bekreftes av Utenriksministeriet i Etiopia. Dvs. at Utenriksministeriet bare bekrefter gyldigheten av signaturen, ikke innholdet i attesten.

Den etiopiske ortodokse kirken utsteder også ekteskapsattester.

”*Sharia Court*” utsteder ekteskapsattest med to vitner til stede. Dersom underskriften skal attesteres av Utenriksministeriet, må den først signeres av rådhuset, vedlagt som. ”*Sharia Court*” forlanger ikke skilsmissegodkjenning før vigsel. Det er opp til partene om de vil skaffe et slikt. Rådhuset kan utstede skilsmissegodkjenning, men ambassaden har ikke sett eksempler på slike, og kan ikke dokumentere hvordan dette fungerer.

Ambassaden skriver at ovennevnte viser at det er relativt enkelt å få utstedt ekteskapsattest, særlig fra ”*Sharia Court*”. Ambassaden legger derfor ikke svært stor vekt på disse attestene.

Etiopia har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Filippinene

Prøving av ekteskapsvilkår lokalt gjøres av folkeregisteret, ”*Republic of the Philippines National Statistics Office*” med lokalkontorene ”*Office of the civil registrar general*”.

Prøvingen fører til utstedelse av attest for at vedkommende ikke er innført i ekteskapsregisteret, som gjennomgås for vedkommendes livsperiode. Det skilles mellom sivil ”*Legal capacity to marry*” og trossamfunns ”*Certificate of non-impediment to marry*”.

Attestene brukes i regelen kun for filippinere som skal gifte seg i utlandet.

Dokumentet kan, men behøver ikke legaliseres - avhengig av forskriftene i det landet hvor ekteskapet inngås.”

Den filippinske ambassaden i Stockholm prøver ekteskapsvilkår via UD, Manila og det nasjonale folkeregisteret, jf. informasjon på www.philembassy.se.

Landet har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Finland

I Finland er det den lokale "magistraten/väestörekisteri" (folkeregister) eller "församlingens kansli/kirkkoherran virasto" (menighetsregister/prestekontor) som prøver ekteskapsvilkår og skriver ut "hindersprövning/esteettömyystodistus" (prøvingsattest). Etter at søknad er innlevert, kan attesten skrives ut/bekreftes av ovennevnte instanser tidligst etter 7 dager. Attesten er gyldig i 4 måneder. Dersom ekteskapet skal inngås i utlandet, utferdiges attesten på flerspråklig blankett (6 språk, der i blant svensk og engelsk).

Finland har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen"). Normalt vil vi imidlertid ikke kreve apostille, eller annen form for attestasjon, fra annet nordisk land.

Frankrike

Fransk borger i Norge (Utenlandsk borger i utlandet)

Før franske myndigheter kan utstede en ekteskapsattest må prøving av ekteskapsvilkårene være innfridd. Dersom alle papirer er funnet i orden, utsteder den franske ambassaden i Oslo en ekteskapsattest som er gyldig i ett år. Den franske ambassaden kan prøve ekteskapsvilkårene og utstede ekteskapsattest.

Før ekteskap kan inngås, må det først tinglyses i 10 dager i den kommunen der den franske part har sin tilhørighet, eller hvor ekteskapet skal finne sted.

Norsk borger i Frankrike

Franske myndigheter krever at den norske parten har ekteskapsattest "Certificat du célibat", samt en "Certificat de coutume" (at en er fylt 18 år). I tillegg kreves det fra den norske part en internasjonal fødselsattest, påført norsk Apostille. Det kreves 10 dagers lysningstid.

Frankrike har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Norske og franske betegnelser:

NORSK	FRANSK
Den franske ambassaden eller det franske rådhuset prøver ekteskapsvilkårene	L'AMBASSADE OU LA MAIRE, L'ETAT CIVIL FRANCAIS
Dokument som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt	CERTIFICAT DE CAPACITE A MARIAGE
Det franske UD bekrefter/legaliserer dokumentet	L'égalisation est faite par LE MINISTERE DES AFFAIRES ETRANGERES
Den samme rettsinstans som har utstedt et dokument, setter APOSTILLE	APOSTILLE á la cour d'appel du lieu où a été établi le document

Grenada*

“*To whom it may concern*” (sivilstandsattest) utstedes av “*Deputy Registrar General*” ved “*Office of the Registrar-General, Ministry of Health, Grenada*”. Dokumentet bør legaliseres/bekreftes ved “*Office of the Prime Minister*” i Grenada, eventuelt ved en av Grenadas utenriksstasjoner.

Grenada har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Guatemala

Alle endringer i sivil status skal føres inn i vedkommendes id-dokument "*Cédula*". Opplysningene overføres fra sivilregisteret – “*Registro Civil*” - i kommunen der vedkommende er født. Registreringen er pliktig. Prøving av ekteskapsvilkår foretas av Registerføreren – “*Registrador Civil*” - i fødselskommunen. Ingen representasjon i utlandet er tillagt slik myndighet. I Guatemala anses ID-kortet eller pass, sammen med ny fødselsattest (ikke eldre enn tre måneder) som tilstrekkelig dokumentasjon. Ny fødselsattest har påført opplysninger om endringer i sivilstand. Attestene - "*Certificaciones de las actas del Registro Civil*" - utstedes av kommunale myndigheter i fødselskommunen.

Det finnes ikke noe standard dokument for bruk i utlandet, og det opplyses at det kan utstedes attester som vil variere etter kravene fra angjeldende land. Vigsler i utlandet må registreres i fødselskommunen i Guatemala for å være gyldig i hjemlandet.

Guatemala har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Haiti*

“*Certificate de Celibat*” (sivilstandsattest) utstedes på bakgrunn av erklæring avgitt på ære og samvittighet av vedkommende brud/brudgom. Haitis utenriksstasjoner har kompetanse til å utstede sivilstandattesten. En norsk vigsler må innføres i det lokale ekteskapsregister i Haiti for å være gyldig der.

Haiti har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Hellas

Dokument for prøving av ekteskapsvilkårene utstedes av den greske kirke.

Hellas har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Hellas tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Honduras

Fødselsattest, ID-kort/pass er det honduranske myndigheter oppgir som dokumentasjon.

Honduras har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Hviterussland

Det statlige organet for utstedelse av dokumentasjon og registrering av sivilstatus er ZAGS (*Office for Matrimonial Acts Registration*). Dette organet ligger inn under justisavdelingen i lokaladministrasjonen. Kontoret utsteder ekteskapsattester, eller såkalte "*Marital Status Certificate*". Når attest er utstedt må den oversettes til engelsk av offentlig oversetter. Når ZAGS har utstedt attest og denne er oversatt til engelsk må apostille påføres originaldokumentet. Hviterussland tiltrådte Apostillekonvensjonen i 1992. Det hviterussiske justisdepartementet og det hviterussiske utenriksdepartementet er ansvarlig instans for utstedelse av apostille. Det holder at et av de to departementer utsteder apostille. Hviterussland har ikke ambassade i Oslo, og de diplomatiske forbindelser ivaretas av den hviterussiske ambassade i Stockholm. Ambassaden i Kiev er ikke kjent med at den hviterussiske ambassade kan prøve ekteskapsvilkår.

India

Dersom to ønsker å inngå ekteskap kan en av partene eller dennes foreldre rette en søknad om "*Certificate of Marriage Ability*" til "*Deputy Commissioners of.....*" (distriktet de søker til).

"*Deputy Commissioner*" vil ta ut lysning med 15 dagers varsel samt innhente rapport fra lokale likningsmyndigheter og kontoret hvor ekteskap blir registrert; "*Registrar of Marriage*". Begge offentlige instanser utferdiger en ("*No objection*") bekreftelse på at det er intet til hinder for at ekteskapet inngås mellom partene.

"*Certificate of Marriage Ability*" skal, når det er utstedt, også være attestert av "*Home Secretary of State*" og parafert av "*Ministry of External Affairs*", eller ved distriktskontorer som representerer disse, for å ha gyldighet. Når "*Certificate of Marriage Ability*" presenteres skal den være vedlagt "*Affidavit*" fra søkeren og foreldrene og ikke være eldre en seks måneder.

Fødselsdato kan kreves bekreftet med en attest fra "*Registrar of Birth and Death*". Dersom personene ikke er registrert her skal kontoret utferdige en bekreftelse på; utilgjengelighet.

"*Residence Certificate*", "*Verification Certificate*", "*Police Clearance Certificate*" fra politiet og vannregning, er andre dokumenter som kan bekrefte identitet, og som ofte vedlegges den øvrige dokumentasjonen.

India har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Indonesia

Det finnes ikke et sentralt folkeregister eller et sentralt sivilstandsregister i Indonesia. Indonesias 32 forskjellige provinser har imidlertid hvert sitt folke-/sivilstandsregister ("*Civil Registration Office*"). Disse har ofte mangelfulle data. Inngåtte ekteskap blir ikke alltid registrert, heller ikke fødsler, skilsmisser og død. Det er mulig å få utstedt en attest fra sin provins' register som viser at man ikke er registrert som gift. Dette er det nærmeste man kommer en ekteskapsattest. Attesten gis i brevs form. Det finnes ikke standardiserte attester.

87% av Indonesias befolkning er muslimsk. For disse er bildet mer komplisert. Muslimske ekteskap blir alltid registrert i en bys eller distrikts muslimske register, men ikke alltid i provinsens folke-/sivilstandsregister. For muslimer bør det innhentes attester både fra provinsens register og fra det lokale muslimske registeret på at personen ikke er gift.

I den grad den indonesiske ambassaden i Oslo utsteder attester knyttet til det ovennevnte, antar Den norsk ambassaden i Jakarta at dette ikke er tilfredsstillende, med mindre det fremlegges attester fra hjemstedsprovinsens folke-/sivilstandsregister, og fra det lokale muslimske register hvis personen er muslim.

Indonesia har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Iran

Iranske myndigheter utsteder en ID-bok ("*Shenasname*") til alle iranske statsborgere. Denne boken viser om en person er enslig, gift, enke/enkemann eller skilt. Iranske borgere kan få denne ID-boken oversatt til engelsk av et offisielt oversettingsbyrå, og deretter få den verifisert av det iranske utenriksministeriet. Dette dokumentet vil være tilstrekkelig for å vise om ekteskapsvilkårene er oppfylt. ID-boken blir utstedt og oppdatert av Folkeregisteret i Iran ("*Edare Sabt-e Ahval*").

Iran har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Irland

Ekteskapsattest, "*Certificate of No Impediment*" (eller også "*Certificat de Coutume*", "*Nulla Osta*" eller "*Letter of Freedom*") utstedes av det irske Utenriksministerium, til irske statsborgere som skal inngå ekteskap i utlandet. I utlandet kan slik attest utstedes av irske ambassader til irske borgere som er bosatt i embetsdistriktet.

Irland har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Island

Det islandske folkeregisteret ("*jó_skrá*") er ansvarlig for å utstede attest om sivilstand/ekteskapsattest. Folkeregisteret er underliggende etat til "*Hagstofa Íslands*" (Islands statistiske sentralbyrå). Attesten kan utstedes på islandsk, engelsk eller dansk.

Island har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen"), men har til hensikt å tiltre konvensjonen i løpet av høsten 2004. I den nordiske konvensjonen av 6.2.1931 er det imidlertid bestemt at det ikke kreves legalisering av gyldige dokumenter for inngåelse av ekteskap i et av de andre nordiske land.

Islands ambassade i Oslo har ikke fullmakt til å foreta vigsler, eller prøve ekteskapsvilkår, men de har Notarius fullmakter.

Island har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter. Normalt vil vi imidlertid ikke kreve legalisering, eller annen form for attestasjon, fra annet nordisk land.

Israel

Det israelske "*Ministry of the Interior*" utsteder attest ("*Tamtzit Rishum Mimersham Ha'uchlusin*"), basert på personopplysninger fra folkeregisteret, hvor sivilstand er inkludert.

Den norske ambassaden krever apostillestempel på attesten og 3 måneders maksimum gyldighet. Ambassaden oversetter attesten til engelsk og bekrefter riktig kopi.

Israel har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Italia

Alle italienerne som skal inngå ekteskap må fremskaffe følgende dokumenter fra sitt lokale folkeregister: "*Atto integrale di nascita*" (fødselsattest) samt "*Certificatio contestuale*" (en attest hvor opplysninger om bosted, statsborgerskap og sivil status fremgår). I tillegg skal hver ekteskapsinngåelse i Italia utlyses offentlig i kommunen åtte dager i forkant.

Dersom en italiener skal gifte seg i utlandet, utsteder den italienske ambassaden på stedet en ekteskapsattest ("*Nulla Osta*"), etter at de har kontrollert alle relevante dokumenter.

Italia har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen"). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Italia tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Japan

Dokumentet som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt ("ekteskapsattest") heter "*Kekkon yoken gubi shomeisho*", og kan fås på bakgrunn av familieregisteret, "*Kosekitohon*", hvor alle opplysninger føres inn. Dokumentet utstedes av det lokale kommunekontoret, "*Kuyakusho*" / "*Shiyakusho*". Det lokale Notarius Publicus kontor, "*Houmukyoku*", må bekrefte dokumentet, mens Det japanske utenriksministeriet legaliserer dokumenter/påfører apostille. Dersom vedkommende befinner seg i Norge, vil ekteskapsattesten utstedes ved Den japanske ambassaden i Oslo, på bakgrunn av et personregisterdokument som fås på kommunehuset i hjemstedskommunen.

Japan har tiltrådt Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Jordan

Nødvendige dokumenter før et gyldig ekteskap kan inngås er:

- "*Bitakat Ahwal Shakhshiyah*" (ID-kort)
- "*Jawaz Safar*" (Pass)
- "*Daftar Aailah*" (Familiebok som dokumenterer personens familiebakgrunn) og "*Shahdat Uzoubiya*" (eller "*Bachelorhood Certificate*") som indikerer sivilstatus. Hvis mannen er muslim, må sertifikatet bevise at han har tre eller færre koner fra før (mer enn fire koner er forbudt). Fra kvinnen må det samme "*Bachelorhood Certificate*" bevise at hun er ugift eller skilt.

Institusjonen som utsteder ekteskapskontrakten er enten "*Mahkama Shariyah*" (sivilstandsrett), "*Dairat Qadi Al Qudat*" (Departement for Høyeste Dommer) eller "*Wazarat Al Kharijiyah*" (Utenriksdepartementet). Disse institusjonene kan også verifisere ekteskapskontrakten i ettertid.

Da Jordan ikke har ambassade i Oslo, vil en eventuell prøving av ekteskapsvilkår måtte utføres av landets ambassade i Brussel.

Jordan har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Jugoslavia

Serbia og Montenegro

Borgere av Serbia og Montenegro som ønsker å gifte seg i utlandet får ekteskapsattest (på serbisk "*Uverenje o slobodnom bracnom stanju*") som utstedes av vigsler ved den kommunen (bydelen) der vedkommende person ble registrert ved fødselen eller har registrert bopel. Ifølge lokale vigselsmyndigheter er det fødselskommunen som registrerer alle endringer i sivilstanden, slik at opplysningene skal være oppdatert.

Attesten utstedes på grunnlag av dokumentet "*Utskrift fra fødselsregisteret*" ("*Izvod iz maticne knjige rodjenih*") og "*Attest for statsborgerskap*" ("*Uverenje o dr_avljanstvu*") som ikke kan være eldre enn seks måneder. Enkelte vigselsmyndigheter krever også to vitneforklaringer. Bekreftelsen vedr. inngåelse av ekteskap utstedes også med seks måneders gyldighet. En ekteskapsattest som utstedes med formål å inngå ekteskap i utlandet ("*Nulla Osta*") skal inneholde opplysninger om hvem vedkommende akter å gifte seg med. Opplysninger om navn, fødselsdato, fødested og statsborgerskap føres inn på grunnlag av dokumentasjon fra det andre landet.

Vigselsmyndigheter i Serbia og Montenegro krever ekteskapsattest ("*Certificate of no Impediment to Marriage*"), fødselsattest og pass for utlendinger som ønsker å gifte seg i landet. Attestene skal ikke være eldre enn seks måneder.

Serbia og Montenegro har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Kosovo

Kosovo er under FN-administrasjon under S-res 1244. Landets borgere bosatt i Kosovo får attest for sivilstand ("*Certiikata mbi gjendjen martesore*") ved kontoret for sivilstand der vedkommende har bopel. Den som har bodd i utlandet i over fem år må forevise attest for sivilstand fra det stedet der vedkommende har hatt bopel, samt to vitneforklaringer. Dokumentet har gyldighet på 6 måneder.

Vigselsmyndigheter i Kosovo krever ekteskapsattest ("*Certificate of no Impediment to Marriage*"), fødselsattest og pass for utlendinger som ønsker å gifte seg i landet. Attestene skal ikke være eldre enn seks måneder.

Kenya

Notarius Publicus kan utstede Affidavit, som bekrefter at en person er ugift. Affidavitet skal ha stempel fra "*High Court*". I den grad ambassaden i Nairobi har kapasitet, vil den være behjelpelig med å verifisere dokumenter.

Kenya har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Kina

I følge kinesiske myndigheter skal en attest på at en person er enslig ("*Marital Status Certificate*") utstedes på det stedet vedkommende er registrert. Dette kan være et offentlig kontor, en statlig bedrift eller et "*dossier center*" eller "*talent service center*". Dersom en

person er arbeidsledig eller selvstendig næringsdrivende, skal bevis på ekteskapelig status utstedes av ”*Street Management Office*” hvor vedkommendes ID er registrert. Ekteskapsattester varierer i ordlyd, størrelse og farge, alt etter hvor de er utstedt. Dersom ekteskapsattesten utstedes i forbindelse med ekteskap som planlegges inngått i Norge, blir attesten gjerne bekreftet av Notarius Publicus, samt av konsulatavdelingen i det kinesiske utenriksministerium. Ambassaden kan i sin tur bekrefte vedkommende saksbehandlers underskrift.

Kina har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Kroatia

Kroatiske borgere som ønsker å gifte seg i utlandet må få utstedt dokumentet ”*Confirmation on Free Marital Status*”. På serbokroatisk ”*Potvrda Slobodnom Bracnom Stanju*”. Dette dokumentet blir utstedt av det lokale folkeregisteret der vedkommende person ble registrert ved fødselen. Dokumentet blir utstedt på basis av dokumentet ”*Extract from the Birth Registry*”, og er på serbokroatisk. Sistnevnte dokument kan ikke være eldre enn tre måneder, og utstedes også på det lokale folkeregisterkontoret der vedkommende er registrert født. ”*Extract from the Birth Registry*” inneholder alle opplysninger om personen, som navn, familie, tidligere inngåtte ekteskap, skilsmisser, navneendringer m.m.

Norge og Kroatia har signert Haag-konvensjonen om opphevelse av legalisering (1961). Det medfører at dokumenter som skal benyttes utenfor Kroatia skal være verifisert av retten med apostille.

Kypros

Det kypriotiske ”*Ministry of the Interior*” utsteder attest basert på personopplysninger fra folkeregisteret om at personen er fri til å inngå ekteskap. ”*Public Information Office*” (statsautorisert oversetter) oversetter vanligvis attesten og bekrefter denne.

Kypros har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (“Apostille-konvensjonen”).

Latvia

Dersom en latvisk borger ønsker å gifte seg med en utenlandsk statsborger, må vedkommende kontakte det latviske Folkeregisteret for å få prøvd ekteskapsvilkårene. Dersom den latviske borgeren befinner seg i utlandet, kan enhver latvisk ambassade med vigselsrett prøve ekteskapsvilkår. Den latviske ambassaden i Oslo har vigselsrett.

Latviske betegnelser:

Lokal instans som prøver ekteskapsvilkår: ”*Dzimtsarakstu nodala*” (Folkeregister)

Sivilstandsattest: ”*Izzina par civilstavokli*”

Instans som må bekrefte dokumentet: Notars

Instans som må legalisere dokumentet: ”*Arlietu ministerias konsularais departements*”.

Latvia har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (Apostille-konvensjonen).

Lesotho

Hovedreglen er at ekteskap skal offentliggjøres over tre helger, hvis ikke det er mulig, kan ”*District Administrator*” utstede en spesialtillatelse til å gifte seg.

Lesotho har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Libanon

Sharia domstolene, Druser domstolene og vigsler som foretar vigsler i kirkene, har plikt til å sende opplysninger om endret sivilstand til folkeregistret. Det vil således fremgå av utskrifter over personopplysninger fra folkeregisteret ("*Ikhraj Qaid*") hvorvidt en person er ugift, gift eller skilt. Grunnet sen postgang vil det ta noe tid før opplysninger om endret sivilstand når fram til folkeregistrene.

Den norske ambassaden i Syria vil kunne være behjelpelig med verifisering av dokumenter, i den grad kapasitetshensyn tilsier det. Ambassaden opplyser imidlertid at verifisering er relativt tidkrevende da man må oppsøke domstolen, evt. kirken hvor ekteskapet eller skilsmissen er registrert. Alternativt kan man gå via advokat. Bruk av advokat forutsetter at kostnadene dekkes av den instans som ber om verifisering.

Libanon har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Libya

Libya har ikke et oppdatert folkeregister, en opererer med pass og familiebok som gyldige legitimasjonsmidler. En mann får egen familiebok når han gifter seg, hver endring av sivil status blir notert i familieboken. Dersom en mann aldri har vært gift, har han ikke egen familiebok. Når en mann gifter seg vil hans navn bli strøket over i farens familiebok, og en kan dermed fastlå om en person er gift eller ikke ved å presentere farens familiebok. Siden de libyske familiebøkene kun er på arabisk, er det viktig at originalen legges ved sammen med oversettelsen, for å få verifisert om hans navn er strøket over eller ikke.

Libya har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Litauen

Lokal instans som prøver ekteskapsvilkår er Registreringskontor for borgerlig vigsel, fødsel, skilsmisse og dødsfall ("*Civilin _s metrikacijos biuras*").

Dokument som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt, heter "*Attest om sivilstand for innbygger i Litauen*" - "*Pazyma apie Lietuvos Respublikos gyventojų seimyninę padėtį*". Attesten gjelder i 6 måneder. Det er ingen annen instans som må bekrefte dokumentet.

Instans som legaliserer dokumentet er Konsulærvædelingen ved Utenriksministeriet.

Litauens ambassade i Oslo kan ikke prøve ekteskapsvilkår.

Litauen har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen").

Luxemburg

Luxemburgske myndigheter kan utstede en attest som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt. Denne attesten, ”*Certificat de Capacité Matrimoniale*”, utformes av den lokale kommunaladministrasjonen.

Luxembourg har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (“Apostille-konvensjonen”). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Luxembourg tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Malawi

Både ulike kirkesamfunn, Muslimske samfunn og ”*District Commissioner*” kan offisielt vie ektepar og utstede ”*Certificate of marriage*” som er bevis på ekteskapsinngåelse.

Lokal instans som kan prøve ekteskapsvilkår er de samme som vier. Hver at ektefolkene må stille med eget vitne. Landet har ingen ambassade i Oslo.

”*District Commissioner*” eller overhodet for et kirkesamfunn/muslimsk samfunn kan bekrefte dokumentet. Det er også de som legaliserer.

Malawi har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Malaysia

Malaysia er en multireligiøs stat, der Syariah-lovgivning gjelder for landets muslimer i familierettslige forhold, og domsavsigelser fattes av Syariah-domstolene. For ikke-muslimer reguleres familierettslige forhold av malaysisk lovgivning (basert på britisk ”*common law*”), og domsavsigelser fattes av ”lagmannsretten” (“*High Court*”).

Det malaysiske nasjonalregisteret er ansvarlig instans for prøving av ekteskapsvilkår for både muslimer og ikke-muslimer:

”*Jabatan Pendaftaran Negara Malaysia*” (“*National Registration Department of Malaysia*”) ”*Bahagian Perkahwinan dan Perceraian*” (“*Marriage and Divorces Section*”)

Nasjonalregisteret utsteder dokument som bekrefter sivilstatus som ugift, gift, separert, skilt eller enke/enkemann. Dokumentet er utformet som et brev fra Nasjonalregisteret, og det finnes ikke noe sertifikat. For malaysiske borgere som ønsker å gifte seg i utlandet, må brevet bekreftes av det malaysiske utenriksdepartementet, mens malaysiske ambassader påtegner dokumentet kun dersom vertslandets myndigheter krever det.

Malaysia har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (“Apostille-konvensjonen”).

Malaysias ambassade i Stockholm (sideakkreditert Norge) kan ikke prøve ekteskapsvilkår, men kan verifisere dokumentasjon fra malaysiske myndigheter, dersom dette kreves av norske myndigheter.

Marokko

Følgende dokumentasjon bør kreves i forbindelse med prøving av ekteskapsvilkår for marokkanske borgere:

Mexico har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Mosambik*

Har ekteskapsattest (“*Certificado de capacidade matrimonial*”).

Mosambik har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Namibia

Det utstedes ikke dokumentasjon for at man er ugift.

Namibia har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (“Apostille-konvensjonen”).

Nederland

Ekteskapsattest, ”*Verklaring van huwelijksbevoegdheid*”, utstedes i vedkommende hjemstedskommune.

Nederland har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (“Apostille-konvensjonen”). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Nederland tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

New Zealand

New Zealand innenriksdepartement, ”*Department of Internal Affairs*”, avdeling for “*Births, Deaths and Marriages*”, utsteder ekteskapsattest (“*Certificate of No Impediment*”) etter søknad i form av skjemaet “*Notice of intended marriage of New Zealand citizen in another country*”. New Zealand har ikke ambassade i Norge, men ekteskapsvilkår kan prøves via den newzealandske ambassade i Haag.

Hovedregelen er ellers at et ekteskap er gyldig i New Zealand, hvis det er gyldig i Norge. Unntaket er partnerskap, som ikke anerkjennes i New Zealand.

New Zealand har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (“Apostille-konvensjonen”).

Nicaragua

Nicaragua har ikke en integrert dokumentert prosess for registrering av sivil status. Men det eksisterer kommunale registre, ”*Civil Records Office*”, hvor det utstedes et sertifikat, ”*Non-married certificate*”, (“*Certificado de Solteria*”), om at det “*ikke framkommer*” – eller “*det framkommer*” at personen er gift.

I Nicaragua er det ”*Civil Records Office*” som kan bekrefte en borgers sivile status. ”*Civil Records Office*” er en kommunal etat underlagt ”*Supreme Electoral Council*”.

Nicaragua har ikke en prosess med registrering og oppfølging av sivil status hvor det kan bekreftes “*No Impediment to Marriage*”. Det vises imidlertid til første avsnitt.

Nicaraguas ambassade i Stockholm (akkreditert til Oslo) har ikke bemyndigelse til å prøve ekteskapsvilkår.

Nicaragua har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

"Civil Records Office" er bekreftende instans. Det er ikke behov for legalisering av dokumentet, men legalisering av signatur kan formaliseres.

Nigeria*

Ekteskapsattest utstedes av den nigerianske ambassade i det land vedkommende ønsker å gifte seg. Da Nigerias ambassade i Stockholm også er akkreditert i Oslo, vil dette være rette instans for nigerianske borgere å henvende seg til. For å være gyldig i Nigeria, må ekteskapet inngås innen 3 måneder etter attestens utstedelse.

Pakistan

Pakistan har ikke et sentralt register for fødsel, dødsfall, vigsler, skilsmisser mv. Dersom dette registreres, blir det registrert i en håndskrevet registreringsbok, som kun oppbevares på det lokale registreringskontoret ("*Union Council*"). Det er ingen sentral samordning av ekteskapsregistreringer. Et enkelt registreringskontor kan ikke utstede en ugifteattest, da kontoret ikke vil ha informasjon om hva som er registrert på et annet registreringskontor. Det er derfor ikke mulig for pakistanske myndigheter å utstede ugifteattest. I noen tilfeller blir det fremlagt en egenerklæring (affidavit) der personen selv, eller hans/hennes foreldre opplyser at han/hun er ugift. Denne erklæringen har ingen bevisverdi. For øvrig gjelder det forhold at det i Pakistan er tillatt med flere koner, slik at pakistanske ekteskap ikke anses til hinder for at en pakistansk borger inngår nytt ekteskap i Norge.

Pakistan har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Panama

Panama har en integrert dokumentert prosess for registrering av sivile status. Sivil status registreres for personer ved et sivil register – "*Direccion Provincial del Registro Civil*". I Panama er det "*Registro Civil*" som kan bekrefte en borgers sivil status. "*Civil Register Office*" er en offentlig etat underlagt "*Tribunal Electoral*". Etaten kan utstede sertifikat om personers sivile status, hvor det kan bekreftes "*No impediment to Marriage*".

"*Registro Civil*" er bekreftende instans. Det er ikke behov for legalisering av dokumentet, men legalisering av signatur kan formaliseres ved landets utenriksdepartement eller ved en ambassade.

Panama har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Panamas ambassade i Stockholm har bemyndigelse til å bekrefte ("*authenticate*") en persons (borger av Panama) sivil status på bakgrunn av det systemet som eksisterer.

Peru*

"*Certificado de soliteria*" utstedes av kommunestyret (sivilregisteret) hvor vedkommende brud/brudgom er bosatt, eventuelt av kommunestyret i La Victoria ("*Municipalidad de la Victoria, Division de Registros Civiles*"). Attesten viser at vedkommende er ugift. Den bør være oversatt og attestert ved det norske generalkonsulatet i Lima.

Peru har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av

utenlandske offentlige dokumenter ("Apostille-konvensjonen").

Polen

I Polen er det et registreringskontor (ekteskapsregister/bryllupskontor) i den enkelte bykommune som utsteder ekteskapsattest. På polsk heter dette kontoret "*Urząd Stanu Cywilnego*". Ekteskapsattest på polsk er "*Zaswiadczenie*". En slik attest er gyldig i tre måneder fra den dato den er utskrevet.

Den polske ambassaden i Oslo prøver ikke ekteskapsvilkår, men om en polsk borger bosatt i Norge ønsker en ekteskapsattest, kan ambassaden formidle kontakt med vedkommendes "*Urząd Stanu Cywilnego*" i Polen.

Ratifikasjon av Haag-konvensjonen av 05.10.61 om opphevelse av kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter er pr. september 2004 til behandling i parlamentet.

Verifisering av polske dokumenter må skje på den polske ambassaden i Oslo.

Portugal

Det utstedes ekteskapsattest i Portugal. Attesten utstedes av "*Conservatórias do Registo Civil*", dvs. det lokale folkeregister for den bydel, landsby etc. hvor vedkommende bor. Attesten oppdateres ved endring i sivilstand.

Portugal har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen"). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Portugal tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Romania

En ugifteattest ("*Declaratie*") kan utstedes av Notarius Publicus ("*Notar Public*"), på basis av en egenerklæring. Det påføres så apostille av Justisdepartementet ("*Ministerul Justitiei*") eller konsulatavdelingen i Utenriksdepartementet ("*Directia Relatii Consulare din Ministerul Afacerilor Externe al Romaniei*").

Den rumenske ambassaden i Oslo kan utstede ugifteattest basert på egenerklæring. Konsulen legaliserer dokumentet.

Romania har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen").

Russland

Det statlige organet for utstedelse av dokumentasjon og registrering av sivilstatus er ZAGS. For å dokumentere at man er ugift fremlegges innenrikspass hvor det ikke er stemplet registrert ekteskap. På oppfordring kan politiet også stemple i utenrikspasset at man er ugift.

Russland har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Saudi-Arabia

I tilfeller hvor ekteskapelig status for en saudisk borger skal kontrolleres, må ambassaden i hvert enkelt tilfelle ta kontakt med Innenriksdepartementet og be om opplysninger om slik status.

Saud-Arabia har en såkalt Ekteskapsrett hvor inngåelse og oppløsning av ekteskap blir registrert.

Singapore

Det er ”*The Marriage Record Search Service*”, som er rette myndighet i Singapore. De foretar søk i sin database på den singaporske statsborgerens identifikasjonsnummer, og gir vedkommende en kopi av det elektroniske søket som attest på at en person ikke har inngått ekteskap.

Singapore har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Skottland

En person som er bosatt i Skottland, og som skal gifte seg i et annet land, kan søke om ekteskapsattest (”*Certificate of no Impediment*”) opp til tre måneder før dato for ekteskapsinngåelsen. Søknad rettes til det lokale registreringskontor.

For en person som ikke er bosatt i Skottland, kan ”*The General Register Office for Scotland*” utstede et ”*To Whom it May Concern*” brev som bekrefter at det er søkt i ekteskapsregisteret, og at det ikke er funnet noe som hindrer vedkommende å gifte seg. For å få et slikt brev, må følgende opplysninger oppgis:

- Personens fulle navn, fødselsdato, fødselssted, og nåværende adresse.
- Morens pikenavn (etternavn).
- Når og hvor ekteskap skal inngås.
- Dato og sted for eventuell skilsmisse, og navn på tidligere ektefelle.

Storbritannia, inklusivt Skottland, har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Spania

Den lokale instans som prøver ekteskapsvilkår heter ”*Registro Civil*” (sivilregisteret, tilsvarer norsk folkeregister). Dokumentet som utstedes heter på spansk ”*Certificado de capacidad matrimonial*”.

Dokumentet må bekreftes av ansvarlig person eller sekretær hos den enhet som utsteder dokumentet (”*Registro Civil*” eller ansvarlig for folkeregistersaker ved konsulat/ambassade). Siden Spania er medlem av ”Apostille-konvensjonen” vil legalisering ikke være aktuelt, men bli erstattet med apostille i henhold til nevnte konvensjon.

Konsulærseksjonen ved Den spanske ambassaden i Oslo kan prøve ekteskapsvilkår.

Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Spania tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Sri Lanka

En som ikke er gift må fremskaffe ”*Certificate of Civil Status*” fra ”*Divisional Secretariat*” fra stedet han/hun oppholdt seg før utreise fra Sri Lanka. Et familiemedlem kan fremskaffe et slikt dokument på hans/hennes vegne.

Dokumenter til bruk i Norge bekreftes / legaliseres av Sri Lankas Utenriksdepartement / og Sri Lankas ambassade i Oslo.

Sri Lanka har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Storbritannia (unntatt Skottland)

Det utstedes en ”*Certificate that no Impediment to Marriage has been shown to exist*”. Dette er en attest som benyttes av Storbritannias utenriksstasjoner, for personer som ikke er bosatt i Storbritannia, og den baserer seg på informasjon fra den som har bedt om attesten.

Fra det gamle rundskrive har vi følgende opplysninger:

Superintendent Registrar’s Certificate of no Impediment to Marriage pursuant to the Marriage with Foreigners Act 1906” utstedes til britiske borgere som skal gifte seg i utlandet, og som er bosatt i Storbritannia (England, Skottland, Wales og Nord-Irland). De kan og henvende seg til den britiske ambassaden i Oslo for å få dette dokumentet, som da er kalt ”*Certificate of No Impediment*”. Følgende dokumenter må fremvises ved ambassaden: eventuelle skilsmissepapirer, dødsattest (hvis vedkommende er enke/enkemann), britisk pass hvis man søker i Norge og fødselsattest hvis man er i Storbritannia. Attester fra den britiske ambassade vedrørende borgere fra samveldeland (The British Commonwealth), bør ikke legges til grunn som dokumentasjon alene.

Storbritannia har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Sveits

Ved inngåelse av ekteskap forlanges det ”*Personenstandausweis*”. Det er utdrag av registrerte opplysninger fra famileregisteret.

”*Ehefähigkeitszeugnis*” (ekteskapsattest) blir kun utstedt dersom man uttrykkelig forlanger det. Den norske ambassaden i Bern har opplyst at det sannsynligvis vil bli avskaffet.

De betegnelsene som her er vist til gjelder de tyskspråklige kantonene. Tilsvarende system gjelder i de øvrige kantonene, med betegnelser på fransk eller italiensk.

Sveits har og ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (”Apostille-konvensjonen”). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Sveits tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Sverige

Dokumentasjonen for prøving av ekteskapsvilkår, ”*Hindersprövning*”, utstedes av Skatteverket i Sverige. Den lokale svenske instans som prøver ekteskapsvilkårene er ”*Skatteverket*”. Den svenske ambassaden i Oslo kan prøve ekteskapsvilkårene for svenske statsborgere.

Skatteverket bekrefter dokumentet, og ved vigsel i utlandet skriver skatteverket ut ”*Äktenskapssertifikat*” (kun for svenske borgere). Dette blir fremvist til landets ambassade som legaliserer dokumentet.

Sverige har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (”Apostille-konvensjonen”). Normalt vil vi imidlertid ikke kreve apostille, eller annen form

for attestasjon, fra annet nordisk land.

Swaziland

”*District Registrars Office*” utsteder dokument som sier at personen ikke er gift og kan gifte seg i utlandet. Hvis vedkommende ikke får utstedt et slikt dokument vil ekteskapet ikke bli godkjent i Swaziland.

Swaziland har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (“Apostille-konvensjonen”).

Syria

Lovgivningen på det sivilrettslige området, herunder ekteskap, skilsmisse, arv og barnefordeling, er avhengig av hvilket trossamfunn man tilhører. De særegne reglene som gjelder for hvert enkelt trossamfunn er inkorporert i loven. Alle anerkjente trossamfunn i Syria har således egne regler på det sivilrettslige området som gjelder for trossamfunnets medlemmer, samt egne domstoler.

Domstolene, samt prester som foretar vigsler, har plikt til å sende opplysninger om endret sivilstand til folkeregisteret hvor vedkommende er registrert. Det vil således fremgå av utskrifter over personopplysninger fra folkeregisteret (“*Ikhraj Qaid*”) hvorvidt en person er ugift, gift eller skilt. Grunnet sen postgang vil det imidlertid ta noe tid før opplysninger om endret sivilstand når fram til folkeregistrene.

Den norske ambassaden i Syria vil kunne være behjelpelig med verifisering av dokumenter, i den grad kapasitetshensyn tilsier det. Ambassaden opplyser imidlertid at verifisering er relativt tidkrevende, da man må oppsøke domstolen, evt. kirken hvor ekteskapet eller skilsmissen er registrert. Alternativt kan man gå via advokat. Bruk av advokat forutsetter at kostnadene dekkes av den instans som ber om verifisering.

Syria har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering (“Apostille-konvensjonen”).

Sør-Afrika

Sørafrikansk statsborger må be "*Home Office*" om å utstede et "*Letter of no Impediment*" som for eksempel kan fakses til riktig adresse.

Sør-Afrika har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (“Apostille-konvensjonen”).

Sør-Korea

Ambassaden i Seoul utsteder ekteskapsattest ”*Certificate of Non-impediment of Marriage*”, samt ”*Report and Certificate of Marriage*” dersom en av - eller begge partene er norsk og bosatt i Sør-Korea. Sistnevnte tas med til vigselmann som undertegner etter vielsen, deretter blir attesten legalisert av koreansk UD og til slutt av ambassaden.

Myndighetene i Sør-Korea utsteder ikke ekteskapsattest, men bruker i stedet en familiebok, ”*Family Census Register*”. Familieboken gjelder som fødselsattest, og som bevis for sivil status både ved inngåelse av ekteskap og ved skilsmisse. Utskrift av familieboken utleveres av et lokalt ”*ku-office*” som tilsvarer bydelsadministrasjonskontor.

Sør-Korea har ikke ratifisert Haag-konvensjonen om å sløyfe kravet om legalisering av 05.10.1961 ("Apostille-konvensjonen").

Sør-Koreas ambassade i Oslo kan legalisere familieboken, ref. ovenfor.

Original og engelsk oversettelse bekreftes av Notarius Publicus. Koreansk UD, "Ministry of Foreign Affairs and Trade" (MOFAT) legaliserer dokumenter.

Tanzania*

Har ekteskapsattest ("*Certificate of no impediment*")

Tanzania har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen").

Tidligere britiske kolonier i Karibien

(Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Dominica, Grenada, Jamaica, St. Kitts og Nevis, St. Lucia, St. Vincent og Grenadinene)

Det utstedes ikke noe dokument sammenlignbart med vår ekteskapsattest, men den det gjelder kan bli anmodet om å avlegge ed på at det ikke er noe til hinder for at ekteskap kan inngås. I noen tilfeller skjer dette gjennom en egenerklæring, "*Statutory Declaration*", som eksempelvis i Grenada registreres hos "*The Registrar's Office*".

Antigua og Barbuda, Bahamas, Barbados, Dominica, Grenada, St. Kitts og Nevis, St. Lucia, St. Vincent og Grenadinene har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen").

Thailand

Det utstedes ekteskapsattest i Thailand som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt. Dette gjøres i en "*Amphur*" (distriktskontor).

Thailand har ikke ratifisert Haag-konvensjonen om å sløyfe kravet om legalisering av 05.10.1961 ("Apostille-konvensjonen").

Tonga*

Det utstedes ikke ekteskapsattest. Den nødvendige legitimasjon for ekteskapsinngåelse innenlands er en attest ("*Certificat de non mariage*") utstedt av det lokale folkeregister hvor vedkommendes identitet og status som ugift bekreftes.

Tonga har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen").

Trinidad og Tobago*

"*Certificate of Non-Impediment*", utstedes av Trinidad og Tobago sin ambassade i London. Dokumentet opplyser kun vedkommendes identitet, nåværende bosted og sivilstand.

Trinidad og Tobago har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen").

Tunisia

Alle gyldige ekteskap må registreres hos lokale myndigheter, og giftemål blir etter noen dagers ventetid notert på personens fødselsattest. Det samme gjelder skilsmisse. Dersom en person verken er skilt eller gift, er et felt i fødselsattesten merket med ”*neant*” – intet å bemerke.

Fødselsattesten kan fås direkte fra folkeregistrene både på fransk og arabisk. Enkelte kommuner håndskriver fremdeles informasjonen, mens de større kommunene har maskinskrevet tekst. Nederst til høyre skal attesten stemples med stempel fra innenriksministeriet, samt underskriften til en funksjonær og hans navnestempel. Datoen finnes også nederst til høyre. En fødselsdato er kun gyldig i tre måneder. På arabisk heter fødselsattest ”*madmoun*”.

De fleste steder har ikke et spesielt folkeregisterkontor, og en går da til kommuneadministrasjonen der en bor. Kommuneadministrasjonen heter ”*baladia*”.

Landet har ikke noe nasjonalt register, så dersom en skal ta ut en fødselsattest må en henvende seg til den kommunen en ble født i. Dersom en flytter melder en flytting, og kan så få ut fødselsattest på det nye stedet.

Den tunisiske ambassaden i Oslo oversetter fødselsattester til norsk til bruk for giftemål i Norge. Personen må selv møte på ambassaden for å få en oversettelse.

Tunisia har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Tyskland

Det er kun det lokale ”*Standesamt*” (sivilstandskontor) som kan utstede ekteskapsattest (”*Ehefähigkeitszeugnis*”). Apostiller utstedes for ekteskapsinngåelser i utlandet, kun hvis det blir spesielt bedt om det. Slike apostiller utstedes av ”*Standesamt P*”.

Tyskland har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering (”*Apostille-konvensjonen*”). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Tyskland tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Ukraina

Det statlige organet for utstedelse av dokumentasjon og registrering av sivilstatus er RAGS (*Department of registration of acts of marital status*). Dette organet ligger inn under justisavdelingen i lokaladministrasjonen. Kontoret utsteder ekteskapsattester, eller såkalte ”*Marital Status Certificate*”. Når attest er utstedt må den oversettes til engelsk av offentlig oversetter. Ukraina tiltrådte i desember 2003 Apostillekonvensjonen. Dette vil si at ambassaden ikke lengre legaliserer ukrainske dokumenter. Når RAGS har utstedt attest og denne er oversatt til engelsk må apostille påføres originaldokumentet. Det ukrainske justisdepartementet og det ukrainske utenriksdepartementet er ansvarlig instans for utstedelse av apostille. Det holder at et av de to departementer utsteder apostille. Ambassaden er ikke kjent med at den ukrainske ambassaden i Oslo kan prøve ekteskapsvilkår.

Ukraina har tiltrådt Haag-konvensjonen av 05.10.1961 om å sløyfe kravet om legalisering ("Apostille-konvensjonen").

Ungarn

I henhold til Forskrift om internasjonal sivilrett nr. 13 av 1979 må ungarske borgere som akter å inngå ekteskap i utlandet fremskaffe ekteskapsattest. For ungarske borgere bosatt i Ungarn må søknad om ekteskapsattest leveres lokal vigselsmyndighet ("*Anyakönyvi Hivatal*").

Den lokale vigselsmyndigheten oversender søknaden til prøvingsmyndighetene ("*Közigazgatási Hivatal*") i det fylke vedkommende har sin bopel. Denne myndighet utsteder ekteskapsattesten som er gyldig i 6 måneder. Dokument som viser at ekteskapsvilkårene er oppfylt er "*Tánusítvány*".

Den Ungarske ambassaden i Oslo foretar prøving av ekteskapsvilkår og utsteder ekteskapsattest for ungarske borgere bosatt i Norge.

Ungarn har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Instans i Ungarn som må bekrefte dokumentet: Ikke nødvendig.

Instans i Ungarn som legaliserer dokumentet: Utenriksdepartementet

USA

I USA har man ikke en felles ekteskapsattest på føderalt nivå. Men for hele USA gjelder det at man må innhente en "*Marriage License*" (ekteskapsattest), før man kan gifte seg. Hvem som utsteder "*Marriage License*" kan variere fra stat til stat.

USA har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter.

Alabama

Søknad om "*Marriage License*" søkes hos fylkesadministrasjonen, "*County Clerks*". Begge parter må møte opp for å søke. Ingen ventetid på å få utstedt beviset, med mindre man har vært gift før. I dette tilfellet må man vente minst 60 dager etter at skilsmissen er innvilget.

Alaska

"*The Bureau of Vital Statistics*" utsteder en "*Marriage License*", som gir fullmakt til at ekteskap kan inngås.

Arkansas

Søknad om "*Marriage License*" søkes hos fylkesadministrasjonen, "*County Clerks*". Begge parter må møte opp for å søke. Dersom noen av partene har vært gift før, må det legges frem dato og grunn for skilsmisse.

Colorado

Partene søker ("*Application for Marriage License*") om tillatelse til å inngå ekteskap. Når det er funnet at partene oppfyller ekteskapsvilkårene utstedes en "*Marriage License*". En slik

attest er imidlertid bare gyldig innenfor staten Colorado, og den må benyttes innen 30 dager. Det er *"The Clerk and Recorder"* som utsteder *"Marriage License"*.

Videre utsteder *"The Clerk and Recorder of a County"* et dokument som bekrefter at det ikke er funnet opplysninger om at en person er registrert som gift. *"The City and County of Denver"* utsteder en *"Proof of Single Status"*.

Florida

Søknad om *"Marriage License"* søkes hos fylkesadministrasjonen, *"County Clerks"*. Begge parter må møte opp for å søke. Dersom noen av partene har vært gift før, må det legges frem dato og grunn for skilsmisse. Det er påbudt ved lov at begge parter må lese *"Family Law Handbook"* før beviset blir utstedt.

Hawaii

"The Department of Vital Records" vil skrive et brev som bekrefter ugiftstatus, og at en person i henhold til loven kan inngå ekteskap. Et slikt brev må notarialbekreftes.

Iowa

Før inngåelse av ekteskap må det søkes om tillatelse til å inngå ekteskap (*"Marriage License"*). Søknad om *"Marriage License"* sendes til *"Iowa County Recorder's Office"*. Ved innlevering av søknad må det fremlegges gyldig foto ID samt *"Social Security number"*. Begge parter må møte personlig og et vitne (over 18 år) må medbringes. Partene plikter å opplyse om forhold som tilsier at ekteskap ikke kan inngås. Er en av partene skilt eller enke/enkemann, må det dokumenteres at forrige ekteskap er lovlig oppløst ved framleggelse av kopi av skilsmisseerklæring eller dødsattest. Dersom en person trenger å dokumentere at han/hun ikke har vært gift før kan *"County Recorder Office"* notarialbekrefte vedkommendes egenerklæring. Denne vil da sannsynligvis være gyldig innenfor det aktuelle *"County"*. En tillatelse til å inngå ekteskap er ikke gyldig før tre dager etter utstedelse og varer i seks måneder.

Kansas

Søknad om *"Marriage License"* søkes hos fylkesadministrasjonen, *"County Clerks"*. Begge parter må møte opp for å søke. Kun en av partene trenger å møte opp for å få utstedt beviset.

Michigan

Før inngåelse av ekteskap må det søkes om tillatelse til å inngå ekteskap, *"Marriage License"*. Søknaden sendes til *"County Clerk's Office"*. Begge parter må møte personlig ved innlevering av søknad. Ved innlevering av søknad må det fremlegges gyldig foto ID samt *"Social Security number"* samt sertifisert kopi av fødselsattest dersom en er under 30 år. Tid og sted for selve bryllupet skal også være klarlagt. En av partene må ha hatt bosted i det aktuelle *"County"* i minst 30 dager for å kunne få *"Marriage License"*. Er en av partene skilt eller enke/enkemann, må det dokumenteres at forrige ekteskap er lovlig oppløst ved framleggelse av kopi av skilsmisseerklæring eller dødsattest. Dersom en person trenger å dokumentere at han/hun ikke har vært gift før, kan *"County Clerk's Office"* utstede et dokument som bekrefter at vedkommende ikke har fått utstedt en *"Marriage License"* tidligere. Et slikt dokument uttaler seg imidlertid bare på vegne av det aktuelle *"County"*. Tillatelse til å inngå ekteskap varer i 33 dager. Det kreves ingen medisinsk test.

Minnesota

Før inngåelse av ekteskap må det søkes om tillatelse til å inngå ekteskap, *"Marriage License"*. Det er *"County Court/County Seat office"* som behandler søknad om *"Marriage License"*. Begge parter må møte personlig ved innlevering av søknad om *"Marriage License"*. Er en av

partene skilt eller enke/enkemann, må det dokumenteres at forrige ekteskap er lovlig oppløst ved framleggelse av kopi av skilsmisseerklæring eller dødsattest. Dersom en person trenger å dokumentere at han/hun ikke har vært gift før, kan ”County Court” utstede et dokument som bekrefter dette. Et slikt dokument uttaler seg imidlertid bare på vegne av det aktuelle ”County”. Ekteskap kan inngås umiddelbart etter utstedelse av tillatelse til å inngå ekteskap og senest innen 6 måneder. Det kreves ingen medisinsk undersøkelse.

Mississippi

Søknad om ”Marriage License” søkes hos fylkesadministrasjonen, ”County Clerks”. Begge parter må møte opp for å søke. Krever avleggelse av blodprøve maks 30 dager før søknad om et ”Marriage License”. Dersom en av partene har fått innvilget skilsmisse mindre enn seks måneder tidligere, må bevis for dette medbringes og gis til fylkesadministrasjonen.

Missouri

Søknad om ”Marriage License” søkes hos fylkesadministrasjonen, ”County Clerks”. Begge parter må møte opp for å søke.

Montana

Før inngåelse av ekteskap må det søkes om tillatelse til å inngå ekteskap, ”Marriage License”. Søknaden sendes til ”Clerk of the District Court Office”. Begge parter må møte personlig ved innlevering av søknad om ”Marriage License”. Ved innlevering av søknad må det fremlegges gyldig foto ID samt sertifisert kopi av fødselsattest. Er en av partene skilt eller enke/enkemann, må det dokumenteres at forrige ekteskap er lovlig oppløst ved framleggelse av kopi av skilsmisseerklæring eller dødsattest. Dersom en person trenger å dokumentere at han/hun ikke har vært gift før, kan ”District Court Office” utstede et dokument som bekrefter at vedkommende ikke har fått utstedt en ”Marriage License” tidligere. Et slikt dokument uttaler seg imidlertid bare på vegne av det aktuelle ”County”. Kvinner, hvis ikke unntak er innvilget, må gjennomgå medisinsk undersøkelse forut for inngåelse av ekteskap og det må bevises at den mannlige parten er informert om resultatet av testen. Ekteskap kan inngås umiddelbart etter utstedelse av tillatelse til å inngå ekteskap og senest innen 180 dager.

Nebraska

Før inngåelse av ekteskap må det søkes om tillatelse til å inngå ekteskap, ”Marriage License”. Det er ”County Clerk of Court’s Office” som behandler søknad om ”Marriage License”. Begge parter må møte personlig ved innlevering av søknad om ”Marriage License”. Ved innlevering av søknad må det fremlegges gyldig foto ID samt ”Social Security number”. Er en av partene skilt eller enke/enkemann, må det dokumenteres at forrige ekteskap er lovlig oppløst ved framleggelse av kopi av skilsmisseerklæring eller dødsattest. Dersom en person trenger å dokumentere at han/hun ikke har vært gift før, kan ”County Clerk of Court’s Office” utstede et dokument som bekrefter at vedkommende ikke har fått utstedt en ”Marriage License” tidligere. Et slikt dokument uttaler seg imidlertid bare på vegne av det aktuelle ”County”. Det kreves ingen medisinsk test. Ekteskap kan inngås umiddelbart etter utstedelse av tillatelse til å inngå ekteskap og senest innen ett år.

New York

I New York City er det ”Marriage Licence Bureau” (en del av bydelsadministrasjonen) som utsteder ”Marriage License”. Attesten er gyldig i 60 dager.

North Dakota

Før inngåelse av ekteskap må det søkes om tillatelse til å inngå ekteskap, ”*Marriage License*”. Ved innlevering av slik søknad til ”*The County Clerks Office*” (navn kan variere fra ”*county*” til ”*county*”), må partene dokumentere at de er gamle nok til å inngå ekteskap. Begge parter må møte personlig ved innlevering av søknad om ”*Marriage License*”. Er en av partene skilt eller enke/enkemann, må det dokumenteres at forrige ekteskap er lovlig oppløst ved framleggelse av kopi av skilsmisseerklæring eller dødsattest. North Dakota kan ikke offisielt bekrefte om en person har vært tidligere gift eller ikke. Ekteskap kan inngås umiddelbart etter utstedelse av tillatelse til å inngå ekteskap og senest innen 60 dager.

Oklahoma

Søknad om ”*Marriage License*” søkes hos fylkesadministrasjonen, ”*County Clerks*”. Begge parter må møte opp for å søke, og det kreves avleggelse av blodprøve for å bevise at ingen av partene har syfilis. Dersom en av partene fikk innvilget skilsmisse i Oklahoma, må man vente minst 6 måneder før nytt ekteskap kan inngås (med mindre man gifter seg med samme person).

Puerto Rico

Søknad om ”*Marriage License*” søkes hos fylkesadministrasjonen, ”*County Clerks*”. Begge parter må møte opp for å søke.

South Dakota

Før inngåelse av ekteskap må det søkes om tillatelse til å inngå ekteskap, ”*Marriage License*”. Det er ”*County Court Clerks Office*” som behandler søknad om ”*Marriage License*”. Det må forelegges førerkort eller fødselsattest ved innlevering av søknaden. Er en av partene skilt eller enke/enkemann, må det dokumenteres at forrige ekteskap er lovlig oppløst ved framleggelse av kopi av skilsmisseerklæring eller dødsattest. Ekteskap kan inngås umiddelbart etter utstedelse av tillatelse til å inngå ekteskap og senest innen 20 dager.

Texas

Søknad om ”*Marriage License*” søkes hos fylkesadministrasjonen, ”*County Clerks*”. Begge parter må møte opp for å søke.

Washington D.C

I Washington, District of Columbia (D.C) er det ”*Marriage Bureau Branch*”, en avdeling innen ”*Family Court*,” som utsteder ekteskapsattester og som godkjenner ekteskap. Ved søknad om ekteskap må det fremlegges negativ syfilis blodprøve. Blodprøven kan ikke være eldre enn 30 dager. ID kort med bilde og ”*Social Security*” kort må også fremlegges. Hvis enten brud eller brudgom har vært gift tidligere, må det enten fremvises skilsmissepapirer eller dødsattest. Det er 3 dagers minimum ventetid for utstedelse av ekteskapsattest.

Man må ikke være bosatt i Washington D.C for å inngå ekteskap i dette distriktet. Dersom man er bosatt i D.C kan man også velge å gifte seg i andre stater.

Wisconsin

For å inngå ekteskap må det først søkes om tillatelse til å inngå ekteskap, ”*Marriage License*”. Begge parter må møte personlig ved innlevering av søknad om ”*Marriage License*”. Det er et krav om at en av de som ønsker å søke om slik tillatelse må ha vært bosatt i Wisconsin i minimum 30 dager. Ved innlevering av søknad må en framlegge ”*Social Security*” nummer, bevis på at en av partene bor i det ”*county*” det søkes til, fødselsattest samt tid og sted for selve vielsen. En tillatelse til å inngå ekteskap er gyldig i 30 dager etter utstedelse.

”The County Clerks Office” utsteder ”Marriage Certificate”.

Venezuela

Fra Venezuela kan man få en ugifteattest, ”Carta de soltería”.

Venezuelas ambassade kan prøve ekteskapsvilkår.

Legaliseringsinstans er notarius publicus og/eller justisministeriet og/eller utenriksministeriet.

Venezuela har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (Aspostille-konvensjonen).

Zambia

Det vil være vanskelig, om ikke umulig, for myndighetene i landet (”Registrar of Marriage of Attorney General”) å skaffe et dokument som viser at det ikke er noe til hinder for at en person kan gifte seg i Norge. Dette på grunn av at ”The Registry” ikke anvender EDB, og uten tidspunktet for ekteskapet, vil vedkommendes blad bli vanskelig å finne. En person kan også ha giftet seg i et annet land, noe som vil medføre at det ikke vil være noe bevis for vedkommendes ekteskap ved ”The Zambian Registry”.

Ekteskapsattester kan bli bekreftet av Notarius Publicus (”Notary Public”), men bare at kopien er en sann kopi av originalen. Legaliteten vil kun kunne bli fastslått hvis den er registrert i ”The Marriage Registry Book”.

En Notarius Publicus ved en zambisk ambassade kan bekrefte at det er en riktig kopi av originalen, men kan ikke legalisere dokumentkopien.

Zambia har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (Aspostille-konvensjonen).

Zimbabwe*

”Certificate” utstedes ved Sentralregisteret av ”Registrar General of Marriages”. Dokumentet bekrefter at vedkommende det gjelder ikke er registrert som gift tidligere. Kan legaliseres av Zimbabwes ambassade i Stockholm.

Zimbabwe har ikke ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (Aspostille-konvensjonen).

Østerrike

Ekteskapsattest (”Ehefähigkeitzeugnis”) utstedes av sivilstandskontor (”Standesamt”) på ens hjemsted, eventuelt ved det stedet man sist bodde i Østerrike. Ekteskapsattesten er gyldig 6 måneder fra utstedelsesdato.

Østerrike har ratifisert Haag-konvensjonen av 05.10.61 om å sløyfe kravet om legalisering av utenlandske offentlige dokumenter (Aspostille-konvensjonen). Innen rammen av Den internasjonale Sivilstandskommisjon (CIEC) har Tyskland tiltrådt München-konvensjonen av 5. september 1980 (trådte i kraft i 1985), som gjelder utstedelse av ekteskapsattest til bruk ved inngåelse av ekteskap i utlandet.

Den østerrikske ambassaden utsteder ikke ekteskapsattester for østerrikske statsborgere.

Utgitt av:
Barne- og familiedepartementet

Offentlige institusjoner kan bestille flere
eksemplarer av denne publikasjonen fra:
Statens forvaltningstjeneste
Informasjonsforvaltning
Postboks 8169 Dep, 0034 Oslo
Telefaks 22 24 27 86
E-post: publikasjonsbestilling@ft.dep.no

Oppgi rundskrivsnummer Q-18/2004

Print: Kopi- og distribusjonsservice - 09/04 - 600